

UNDERVEIS

Kirkeblad for Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn 3-2019

DELK

HERRENS NAVN ER ET
FESTNINGSTÅRN, DEN
RETTFERDIGE LØPER
DIT OG FINNER VERN.

Les andakten på side 8

Ny tilsynsmann på plass

GF - hva skjedde egentlig?

Ole-Magnus Olafsrud: Fellesskapt

DELK

I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn med fire nummer pr. år.

36. årgang.

Opplag 2 200 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Telefon: 454 82 230

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Telefon: 916 42 047

erling.ranrud@delk.no

Jostein Bendiksen

Telefon: 916 93 952

jostein.bendiksen@skien.kommune.no

Jenny Andrine Johansen

Telefon: 986 75 551

Jenny.johansen@moeskole.no

Red. sekr. – design & layout

Tormod Fredriksen, TEIE it-com

Telefon: 916 93 078

tofredr@online.no

Trykk

Nordby Grafisk AS, Larvik

Forside

Illustrasjon Erling Ranrud

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr.: 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

FRA INNHOLDET

10

En ydmyk
mann trer av

20

Tankesmier,
gründere og
Guds ord

27

Felleskap på
årets GF og
Sankthanstevne

- 03** Ledere
- 04** DELKs generalforsamling 2019
- 06** I Jesus – for hverandre – ut i verden | Diakonispalten
- 08** Andakt | Brevsaken – ved veis ende? | Fellesskap
- 09** Psykiske prøvelser
- 10** Ny misjonssekretær i DELK | DELK-sommerleir på Fjordglimt
- 12** Inn i hjertene – ut til massene
- 14** Min bebelhelt X – Markus
- 15** Farlig kristendom
- 18** Møtelisten
- 24** Ingen vil bli misjonær, men alle vil reise ut for Ungdom i Oppdrag
- 26** Godt rustede tweens
- 28** Prester i fjæra
- 29** Bondal
- 30** Ny elevrekord på Skauen | Podcast, youtube og andre internetter
- 31** Ny søndagsskolesang tatt i bruk på Granly
- 32** Lutherske fordypningsdager 2019 | Planleggingsdag
- 33** Skoleledersamling i Oslofjorden
- 34** Slekters gang | Gaver til DELK | DELKs utsendinger
- 35** DELKs adresser og kontaktpersoner

Vennskap

Av Erling Rantrud

Redaktør

Det finnes fire urgamle kategorier for kjærlighet. På gresk kalles disse for storge (hengivenhet), filia (vennskap), eros (forelskelse) og agape (nestekjærlighet). C.S. Lewis skriver dette om vennskap i boken sin «Om kjærlighet»: «Den typiske åpningssetningen for et vennskap kan være noe slik som: Hva? Du også? Jeg trodde jeg var den eneste.»

Vennskap bindes sammen av felles interesser, ønsker og lengsler. Vennskapet er allikevel ikke bundet av vi må ha samme mening om alt. En muslim og en kristen kan være de beste venner. Vi er interessert i tro, ønsker det beste for den andre og lengter etter den ene sanne Gud. Konklusjonen vår om dette er allikevel ulik. Menighetsfellesskapet er et utmerket arena for vennskap å vokse. Det er sjelden alle i en menighet er enige om alt, det ville knapt være sunt, men kirkefolket vil allikevel ha noe felles som bare finnes i menigheten. Kjærligheten som finnes i vennskapet, skiller seg ut fra eros på mange måter. En av dem er at den ikke er truet av andre mennesker. Det er alltid plass til flere i et vennskap. Man pleier kanskje det nære vennskapet best om det ikke er for mange tilstede til enhver tid, men vennskapet som bor i fellesskapet, styrkes når flere kommer til.

Vennskap må pleies. Også utenfor kirketid og kirkekaffe. Kanskje du skal invitere en gammel, ny eller potensiell venn til å gå en tur eller ta en kaffe? Det er sjelden så skummelt som vi tror, og gode ting kan skje.

Legg vinn på vennskapet i menigheten! Det er en form for kjærlighet der alle har sin plass, og oppgaven er enkel. La deg selv være en del av dette fellesskapet! Og som alt annet i menigheten speiler vennskapet mellom søsken forholdet mellom Kristus og kirken. I vennefellesskapet i menigheten minner vi hverandre på alt vi har lært av vår Far i himmelen.

«Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva Herren hans gjør. Jeg kaller dere venner, for jeg har gjort kjent for dere alt jeg har hørt av min Far. Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, en frukt som varer. Da skal Far gi dere alt dere ber om i mitt navn. Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre!»

Joh 15,15-17

En gud i menneskets bilde?

Av Bertil Andersson

Tilsynsmann

De siste månedene har vi igjen blitt oppmerksomme på at mennesker forstår Bibelen forskjellig. Ekteskap og samliv har vært heftig debattert, og det samme har forkynnelsen om fortapelsen. Vi ser at det ikke eksisterer bare én forståelse av Bibelens veiledning.

Ingen av oss ser det hele og fulle bildet av hvem og hvordan Gud er. Det må vi bare innrømme. Samtidig tror vi at Gud gjennom Bibelens ord åpenbarer for oss alt det vi trenger for at vi skal lære Ham å kjenne. Gjennom det samme Ordet vil Han også lære oss å leve i fellesskap med Ham.

I Bibelens første bok står det at "Gud skapte mennesket i sitt bilde" (1 Mos 1,27). Mye av gudsbildet i mennesket ble ødelagt av synden. Men vi som har tatt imot Kristus, er skapt på ny. Vi har blitt kledd i "det nye mennesket, som er skapt i Guds bilde til et liv i sann rettferd og hellighet" (Ef 4,24). Nå er Guds bilde i oss gjenopprettet. Og som Guds barn mottar vi Hans veiledning til å formes videre etter Guds bilde. Da kan vi speile Guds karakter, og gjennom oss kan de som ikke kjenner Herren få et glimt av hvem Han er.

Men det finnes en risiko. I stedet for at vi blir formet etter Guds bilde og karakter, kan vi komme til å male en gud i menneskets bilde. Vi tegner et bilde av en gud slik som vi, eller samfunnet, ønsker at han skal være, for eksempel i forhold til spørsmålet om samliv og fortapelse. Et slikt bilde av gud kan føles enklere å akseptere, forstå og tilbe. Problemet er at vi står i en åpenbar fare for å tilbe en gud som ikke eksisterer! Vi får et falskt bilde av den sanne Gud! Og verken vi eller andre kan da lære å kjenne Ham som skapte mennesket i sitt bilde.

Herren ønsker å kalle oss på ny til sitt Ord for å vise oss det sanne bildet av seg selv. Da kan også Hans karakter og vesen prege oss til et liv i sann rettferd og hellighet. Det er jo nettopp derfor bibelordet ble skrevet ned, «for at dere skal tro at Jesus er Messias Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha evig liv i hans navn» (Joh 20,31).

DELKs generalforsamling 2019

Kort rapport fra generalforsamlingen hvor 78 stemmeberettigede delegater var samlet til GF 2019. Til sammen var ca 100 personer tilstede.

Dirigenter var Kjell Magne Baksaas og Stine Borgersen. Det var et stort engasjement blant delegatene, og mange spennende saker til debatt.

Tilsynsmannens tale var Rolf Ekenes' siste tale til DELKs generalforsamling som tilsynsmann. Han uttrykte glede og takknemlighet for den tjenesten han har vært i. Tilsynsmannen løftet frem Jesu forsoningsverk og formidlingen av evangeliet, han poengterte at det er viktig å ønske alle velkomne i vårt fellesskap og presenterte sine tanker om veien videre for DELK.

DELKs strategiplan 2018-2021 ble drøftet i bordsamtaler. Hvordan brukes denne planen i menighetene og hva er veien videre? Referatene fra dette blir samlet og sendt ut til menighetene til inspirasjon og som grunnlag for videre arbeid lokalt.

Hovedstyrets og rådsmøtets toårsmelding ble godkjent.

Valg til hovedstyre (HS) og valgkomite: Terje M Sletten ble valgt som ny styreleder for DELK, Anders Martin Fon ble valgt som nestleder, Per Henrik Gillesvik ble gjenvalgt og Rina Husby ble valgt som nytt styremedlem. Rannveig Bording, Odd Gjerpe og Ellen Saga ble valgt som vararepresentanter til styret. Resten av styret består av Tom

Asp, Camilla H Luhr og tilsynsmannen. Valgkomiteen ble Helene Venheim Foss, Andreas Johansson, Ann Karin Nilgård og Erling Rantrud.

Menighetenes organisering: Menighetene kan nå velge et ansvarlig styre i menighetene, bestående av menn og kvinner. Eldsterådet er fortsatt ansvarlig for behandling av spørsmål av åndelig karakter og forvaltning av hyrdeansvaret. Hva slags styre den enkelte menighet skal ha, må opp som egen sak på et menighetsmøte i alle lokalmenigheter.

DELKs ungdomsråd: Forslag til mandat og retning for ungdomsarbeidet i DELK ble debattert.

Brevsaken i DELK: Forsoningsutvalget ble takket for arbeidet som er lagt ned og rapporten som er utarbeidet.

Strategi for menighetsplanting: Strategidokumentet ble debattert, og mange gode innspill tas med i det videre arbeidet for å plante nye menigheter i Norge.

Rådsmøtet (RM) som samarbeidsorgan: HS kom med et nytt forslag til vedtak som ble vedtatt av GF 2019 etter en lengre debatt. HS skal jobbe videre med saken om å etablere et samarbeidsorgan som skal overta mange av sakene i dagens RM. Læresaker skal behandles i et eget organ. Saken skal opp til behandling på GF 2021.

Årsregnskapet for 2017 og 2018 ble godkjent. Årsresultatet for 2018 viser

et overskudd på kr 218 906,- mot kr 98 785,- i 2017.

Arbeidsbeskrivelse for tilsynsmannen ble godkjent. Det er gjort et større arbeid for å begrense oppgavene til tilsynsmannen.

Grunnregelendringer: Noen mindre endringer ble vedtatt. Nye grunnregler vil bli tilgjengelig på www.delk.no.

Nominasjon til eldste- og tilsynsmannsvalg: Sak innsendt fra Østfold. Det blir åpnet for mulighet for nominasjon til eldstevalg. Regler for valg av tilsynsmann ble ikke endret.

Representasjon i Rådsmøtet og antall eldste i menighetene: Innsendt sak som ble oversendt til HS, før den skal behandles på GF 2021.

Israel i forkynnelsen: Innsendt sak fra en gruppe enkeltpersoner. Etter en del debatt ble saken sendt til rådsmøtet for videre behandling.

Prosedyre for rekruttering og tilsetting av prest ble godkjent. Senere endringer kan gjøres av HS etter høring i RM.

Vedtaksprotokoll og de fleste dokumenter vil gjøres tilgjengelig på www.delk.no. Justert versjon av grunnreglene vil også publiseres på nettsidene så snart dette er klart.

Tekst: Torgeir Døvik

Foto: TFR

Bertil Andersson på plass som ny tilsynsmann i DELK

Bertil Andersson (til høyre) har overtatt som tilsynsmann i DELK etter Rolf Ekenes.

Den nye tilsynsmannen var på plass 1. september, og denne måneden gikk han i tospann med avtroppende tilsynsmann Rolf Ekenes. Det var mye informasjon og kunnskap som skulle utveksles.

Artikkelen «DELK får ny tilsynsmann» sto i Underveis nr. 2 – 2019, og et lite utdrag fra artikkelen finner du nedenfor.

Ser fram til å ta fatt

Bertil Andersson er ikke oppvokst i DELK, og har heller ikke lang fartstid i kirkesamfunnet. Nå er han dets øverste leder. Hvordan kjennes det?

Andersson er ydmyk ovenfor oppgaven: «Da jeg første gang forstod at det faktisk kunne bli slik, ble jeg både overrasket og litt spørrende. Selv om jeg kanskje var blitt litt kjent for DELK-medlemmer som utsending til Mongolia, hadde jeg jo ikke vært i tjeneste som prest mer enn omtrent to år. Derfor trodde jeg ikke det var så sannsynlig at jeg skulle bli valgt. Men tanken på at det skulle kunne bli slik,

opplevdes mest som en byrde. Hvis jeg skulle bli tilsynsmann, ville det bli mitt kors å bære et slikt ansvar. Samtidig hadde jeg etter at jeg kom hjem fra Mongolia gått gjennom en skikkelig kamp med Herren med tanke på kall og fremtid. Denne kampen resulterte i at jeg på ny måtte overgi meg til Herrens ledelse. Derfor var det egentlig ikke noe annet alternativ for meg enn å stille meg til disposisjon. Nå en tid etter prosessen ser jeg fram til å ta fatt på oppgavene som venter.»

Andersson skal ta over etter en annen stødig kar. Ekenes og Andersson har ikke en veldig lik bakgrunn, men likevel er iveren for misjon en fellesnevner. Bertil Andersson forteller: «Jeg har hatt gleden av å arbeide sammen med Rolf i ulike utvalg de siste årene. Og tidligere hadde vi også en god dialog da min familie var utsendinger til Mongolia. På mange måter tror jeg at Rolf og jeg tenker ganske likt. Det gjelder kanskje spesielt ønsket om at DELK skal ha et utadrettet fokus både i Norge og i andre land. Et slikt fokus

har vi allerede ikke minst gjennom skolene våre. Men både menighetsplanting i Norge og utsendelse av misjonærer vil være viktig framover.»

Videreføre et frigjørende evangelium

Apropos fremtiden; hva tenker DELKs nye tilsynsmann om fremtiden for kirkesamfunnet han nå skal lede?

«DELK skal gjenkjennes på en ydmyk, men tydelig formidling av Guds ord til omvendelse og liv i tro,» responderer Andersson. «Jeg ønsker at vi viderefører et frigjørende evangelium slik det blir utlagt i sann evangelisk-lutherske forkynnelse. Jeg drømmer om at Norges folk på ny skal vende seg til Herren, og at DELK skal kunne være et av de verktøy som Herren kan bruke for å lede sitt folk.»

Kontaktinformasjon til DELKs hovedkontor og den nye tilsynsmannen finner du på www.delk.no/kontakt-oss/

I Jesus

– for hverandre – ut i verden

Elisabeth Fehn Olsen er diakon i Ryenberget menighet i Oslo. Foto fra Sankthansstevnet i juni 2019.

Det blir mer og mer tydelig for meg at det i den kristne kirke og i menigheten er noe grunnleggende på plass som gjør at vi kan bekjenne en tro på en hellig allmenn kirke og de helliges samfunn. Hva vil det egentlig si, hva er det vi tror på da?

Av Elisabeth Fehn Olsen

DELK har en visjon som sier noe om at vi som kirkesamfunn skal være opptatt av et "for hverandre"-perspektiv i våre fellesskap. "Elsk hverandre", "tjen hverandre", "ta dere av hverandre", "vær gjestfrie mot hverandre". Ordet hverandre vektlegges i Bibelen, det er viktig – for vi trenger hverandre!

Garnet som ikke revnet

I fortellingen om Jesu møte med disiplene på stranden ved Tiberiassjøen i Johannes 21, sies det i vers 11. "Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, 153 i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet."

Den siste setningen i det verset har festet seg hos meg. Hvorfor er det nevnt noe om garnet som ikke revnet?

For meg er garnet blitt et bilde på noe som holder, noe sterkt som strekker til og blir bevart tross stor belastning. Det vitner om noe holdbart og solid, et sterkt materiale, og kanskje godt håndverk og forarbeid.

Alle trenger vi en form for sikkerhetsnett, noe som holder, bærer og fanger oss opp når vi faller, i møte med livet og i møte med troen og med hverandre. Norge har et velferdssystem som fungerer for de fleste av oss, om livet skulle bli for krevende på ulike måter. Familie, venner, et godt naboskap kan være gode nettverk vi kan lene oss til gjennom livet.

Sammen i troen

Kirken og menigheten vil for mange være det nettverket det er naturlig å bruke når livet krever for mye, når det blir tunge dager. Mange har til gode å oppdage dette, og mange har opplevd at det som skulle være et trygt og godt fellesskap, ikke ble det.

I tillegg til å fokusere på et "for hverandre"-perspektiv, vil jeg belyse de styrker jeg ser ved det kristne fellesskapet.

Noe av vår viktigste oppgave som kristne fellesskap er å hjelpe hverandre til å bevare og styrke troen. Slik vi også uttrykker i flere av våre kirkebønner på søndager. "Hjelp oss å bevare ditt ord i et rent hjerte, bli styrket av det i troen og fornyet til tjeneste og et hellig liv". "Bevar din kristne kirke i vårt land og en kristen tro i vårt folk."

Det er viktige bønner til Gud når vi sammen ønsker å legge til rette for sterke og gode fellesskap i våre menigheter. Et «garn» som holder når vi utfører oppdraget fra kirkens Herre: Han sa til dem: "Kom, følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!" (Matt 4,19).

Guds folk og den kristne menigheten

Det er en sammenheng mellom Guds folk i Det gamle testamentet og dannelsen av de første menighetene i Det nye testamentet.

Kirken er et utvalgt og utrustet folk som skal utbre evangeliet. Den skal tåle motgang for troens skyld. Den kristne menigheten bygger på Kristi liv og Guds forsoning med menneskene.

I Det nye testamentet brukes mange fine bilder på kirken og menigheten. "Vintreet og grenene», «Hyrden og sauene», «brud og brudgom», «lemmer på et legeme». De illustrerer på mange måter hva slags fellesskap kirken er, hva som kjennetegner kirken som fellesskap. De sier også noe om kirkens grunnlag og fundament ikke minst i forhold til relasjonen mellom kirken og kirkens Herre. De understreker kirkens rolle og oppgave. Videre vektlegges den enkeltes plass og tjeneste i fellesskapet.

Individ og fellesskap

Kirken som fellesskap består av mange individer. Som mennesker er vi ulike, men vi er alle skapt og har samme verdi for Gud. Paulus omtaler kirken som Kristi legeme, som en organisme med mange lemmar. Et slikt bilde illustrerer vår avhengighet av Kristus, men også fellesskapets avhengighet av hverandre.

Menighetens ulike funksjoner og tjenester er et resultat av de enkelte individers utrustning, evner og vilje til å bruke disse; 1 Kor 12. Leser vi videre i 1 Kor 12, finner vi mange viktige og grunnleggende tanker om menigheten.

Alle tjenester er viktige i menigheten, enten det gjelder forkynnelse, misjon, kirkens omsorgstjenester eller tjenester som ivaretar kirkens funksjonelle oppgaver.

Kirken som mottakere av Åndens gaver

I Luthers forklaring til den tredje trosartikkel står det: «men Den hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst

meg med sine gaver, helliggjort og oppholdt meg i den rette tro». Vi har fått nådemidlene som gave for å styrke fellesskapet og tjenesten. I tillegg utrufter Den hellige Ånd kirken med nådegaver. De er gitt den enkelte for å bygge fellesskapet.

Nådegaver til forkynnelse, som er viktig for at kirken skal bestå og utbre seg. Og nådegaver til hjelpetjenester som omtales som raushet, diakonitjeneste, besøktjeneste, gjestfrihet og det å ta vare på hverandre. Nådegaver til helbredelse. Vi aner den nære sammenhengen mellom den kristne troen og det kristne livet som en del av det å være kirke.

Jesu løftede og velsignende hender

Vi skal også huske på det løftet Jesu gav sine disipler da han tok avskjed med dem ved sin himmelfart. Jesus ble tatt opp til himmelen mens han velsignet dem. Frelserens løftede og velsignende hender var det siste disiplene fikk se. I dag løfter frelseren sine hender over oss og våre kirker. Er vi som kristne fellesskap oss bevisst den kjærligheten, velsignelsen, gleden og ikke minst løftet om nærvær som følger med det å være Kristi venner, disipler og vitner i dag?

Artikkelen bygger på et seminar Elisabeth Fehn Olsen holdt på DELKs Sankthansstevne på Gjennestad i juni 2019. Foto: TFR

Diakonispalten

Evangeliesenteret skal nå i høst starte et kontaktsenter i Tønsberg. Bønnene, behovet og kallet til å starte har vært der i en tid allerede.

Betania i Tønsberg har fått oppdraget, og de har invitert menighetene i byen til å delta. DELK fikk også spørsmål, og eldsterådet forespurte en kontaktperson som velvillig og med stort engasjement tok på seg oppdraget.

Som helt nyansatt diakon i Granly menighet er det å få være med på dette arbeidet for rusmisbrukerne i området et stort privilegium for meg. Foreløpig er det åpen kafe på mandager, i Betanias lokaler.

Nytt lokale, sentralt plassert og på et "nøytralt" sted er i ferd med å gå i orden. Innen kort tid skal vi ha en kafé åpen flere dager i uken, og møte på kveldene. Lederen for arbeidet er snekker, med eget firma. Ikke så mye tid til hans daglige jobb nå, men han føler virkelig at Gud bruker ham. For en sindig (?) lutheraner er det så inspirerende å se i praksis at en mann som selv hevder at han inntil for et år siden har hatt mikrofonskrekk og ledervegring briljerer på planleggingsmøtene. Han har stor kontroll på utrolig mange ting på en gang, og leder det hele med sindig ro.

Evangeliesenteret har tydelige føringer på hvordan arbeidet skal drives, og det legges stor vekt på at vi skal møte gjestene med respekt uansett. I tillegg er de tydelige på å forkynne Bibelens budskap.

Kontaktsenteret er viktig for arbeidet med å sluse de som er villige og trengende inn på et av Evangeliesenterets senter og mot et rusfritt liv. Heldigvis utheves det at selv de av oss som er helt uten erfaring innen rusarbeid, også har noe å bidra med. Selv fikk jeg merke det på min første kafédag. Jeg var veldig spent, men det var veldig hyggelig å møte både gjestene og de andre medarbeiderne. Flere menigheter i byen er med på dette arbeidet. Fra DELK Granly er vi allerede ni frivillige medarbeidere, og vi er med på å støtte dette viktige arbeidet økonomisk.

Gjestene som kommer til kafeen, har opplevd brutte relasjoner, noen feil veivalg i livet, sorger og gleder. De fleste er vel enige om at det er diakoni i å hjelpe de som trenger det. Ikke alle kan være i kaféen, eller gå ute i gatene og hanke inn folk eller tale på møtene, men alle kan be! Og det trengs.

Jeg vil bruke anledningen til å be dere be for alle medarbeiderne, be for gjestene som nå kommer til kafeen i Betania, og som kommer til å komme i nye lokaler i sentrum. Be for Evangeliesenterets viktige arbeid.

Høsten er moden!

Rina B. Husby

Dikon i Granly menighet

Andakt

Av Erling Rantrud

«Herrens navn er et festningstårn, den rettferdige løper dit og finner vern.» Ordspråkene 18,10

Bibelen snakker flere ganger om å søke Herren, komme til ham, bli i Jesus og flere andre lignende oppfordringer. Det er godt å vite at Gud inviterer oss til felleskap med seg. Det er godt at han vil ha med meg å gjøre! Jeg fortjener ikke felleskap med Gud. Jeg som så mange ganger har gått min egen vei og valgt å ikke lytte. Allikevel fortsetter Gud å kalle på oss, og han søker oss som en gjeter som har mistet en av sauene sine. Gud vil at du skal komme til ham, og armene hans er åpne.

Utfordringen kommer når dette skal gjøres i praksis. Hvordan kan vi finne Gud? Vi har et løfte om at vi en gang skal få se ham som han er. En dag skal Gud bo sammen med oss i den nyskapte verden, men det er helt tydelig at Bibelen mener at du kan komme til Jesus også i dag!

«Ditt ord er en lykt for min fot og en lykt for min sti», står det i Salmene 119,105. Her har vi et hint. Guds ord er som et fyrtårn, lys i mørket som viser veien til Gud. Guds ord, ja. Står det ikke noe mer om Guds Ord i Bibelen også? Jo, i starten av Johannes evangelium blir Jesus beskrevet som selve Ordet! Han er i Guds ord og Guds ord er i ham. Når du leser eller hører Ordet, og får det gjennom ørene og inn til hjertet ditt, *da er du der Gud er!* Gjennom Den hellige ånd bor Gud hos deg og da er du der han er. Så hvis Gud på denne måten er der du er, til en hver tid, da skal det kanskje ikke mere til å komme til Gud enn å snakke med ham?

I Romerne 10,13 står det: «Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.» Gud hører oss selv om vi ikke ser ham. Ingen mennesker kan finne Gud av seg selv. Vi finner Gud ved å ta imot ham som kom til oss. For Gud gjorde nettopp det. Han kom til oss som et synlig menneske til menneskeheten. Det var bare Maria og noen til som fikk ta imot ham på den fysiske måten, men vi kan alle ta imot ham slik som Maria allikevel. Maria hørte Guds ord og tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte (Luk 2,19). Vi kan gjøre det samme. Når du gjør det, gjør du på merkelig vis det samme som Ordspråkene 18,10 sier. Når du åpner døren for Ordet i hjertet, går du samtidig inn i Guds festningstårn. Da er du trygg.

Brevsaken – ved veis ende?

Snart halvannet år er gått siden DELK sendte ut beklagelsesbrevet til omkring 2300 tidligere elever ved DELKs skoler fra 1950-tallet og noen tiår framover. Etter utsendelsen har vi mottatt omkring to hundre tilbakemeldinger og henvendelser i saken. Vi har hatt møter, både enkeltvis og i samlinger, med en rekke av de som er berørt på forskjellig måte av bakgrunnen for beklagelsen. Flere har fått bistand på ulikt vis til å bearbeide traumer og komme videre med de belastende minnene. Vi er glade for at mange av disse har fått god hjelp slik de uttrykker det selv.

Ved årets generalforsamling i DELK ble det markert at forsoningsutvalget, som har vært ansvarlig for oppfølgingen av brevsaken, avslutter hoveddelen av sin virksomhet. Oppsummeringsrapporten for 'første etappe' sto å lese i forrige utgave av Underveis.

Samtidig er vi klar over at mange av de som har fått brevet, trenger tid før de tar kontakt med DELK for å dele sine erfaringer. Vi ønsker å si sterkt og tydelig at oppgaven DELK gjennom forsoningsutvalget har tatt på seg for

å nå ut til de som er negativt berørt av skole og kirke i sin oppvekst, ikke på noen måte avsluttes nå. Det vil alltid være en mulighet, en åpen dør og et menneske som vil lytte, og kanskje også formidle hjelp, dersom det fortsatt kommer noen med behov for å dele smertelige erfaringer. Sann sett vil DELK bære med seg denne saken ennå i mange år.

Praktisk betyr det at leder i forsoningsutvalget **Elisabeth Fehn Olsen**, til daglig diakon i Ryenberget menighet i Oslo, vil være den som primært kontaktes i saken (mob 954 74 800). Hun har fortsatt med seg medlem i utvalget, **Tore Slettvik**, som til daglig er skolekonsulent i DELK (mobil 906 51 958). Tilsynsmann **Bertil Andersson** vil også kunne kontaktes i saken (mobil 454 82 230).

Vi vil gjerne oppfordre de som har et behov for å dele tanker, inntrykk eller opplevelser knyttet til sin skolegang og oppvekst i DELK, til å ta kontakt med en av de ovennevnte.

Hilsen fra forsoningsutvalget

Fellesskap

Av Erling Rantrud

Tenk deg at du ikke har noen formening om hvem eller hvordan Gud er. Så setter du igang med å lese Bibelen. Hva tenker du om Gud da? Nå prøver vi å nullstille oss. Hvordan er Bibelens Gud?

1 Mos 1,1

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.

Fabelaktig. Nydelig. Vi blir presentert for en Gud som har satt det hele stand. Ikke bare har han skapt himmelen og jorden, men han har skapt det himmelske og det jordiske og sett dem i felleskap med hverandre! Himmelske hærskare møter jorderikets skaperverk. Ment til felleskap.

Vi tror og bekjenner den treenige

Gud. Fader, Sønn og Hellig ånd.

Gud er et felleskap av tre! Bibelen sier at Gud er kjærlighet (1 Joh 4,16).

Kjærlighet finnes ikke alene. Kjærligheten er noe som oppstår mellom noen.

Den perfekte kjærligheten finnes i felleskapet mellom Faderen, Sønnen og Ånden. Dette er kjærlighetens opphav. Og kjærlighet strekker seg alltid utover.

Fra begynnelsen er vi skapt til felleskap med hverandre, og til felleskap med Gud.

Hvordan ser dette felleskapet ut?

Vi kan se for oss felleskapet i menigheten som en pose med klinkekuler.

Hver og en er og verdifull. Men det er et problem. De henger ikke sammen! Slipper vi dem, ruller de alle sammen i hver sin retning, og de

Psykiske prøvelser

Av Espen Ottosen

I noen kristne miljøer har budskapet vært at kristne ikke trenger å være syke eller ha andre vanskeligheter. Alt vil ordne seg så lenge man har stor nok tro.

Heldigvis har forkynnelsen rundt på bedehusene i Norge stort sett vært annerledes. Riktignok tror vi at Gud kan helbrede – både ved hjelp av leger og på uforklarlig vis – men det er først når Gud skaper en ny himmel og en ny jord at all sykdom og alle vanskeligheter blir borte. Kan vi tenke at kristne heller ikke kan regne med å være fritatt for psykiske lidelser?

Prøvelser fra Gud? En type lidelser er det opplagt at kristne må være forberedt på, nemlig forfølgelse. «Har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere», sier Jesus i Johannes 15,20. Jakob sier det enda sterkere: «Mine brødre, akt det for bare glede når dere kommer i mange slags prøvelser», skriver Jakob (1,2).

Så er det opplagt at dette ikke gjelder for enhver lidelse. Det forklarer Peter: «For ingen av dere må lide som en drapsmann eller tyv eller ugjernings-

mann, eller som en som blander seg i andres saker. Men lider han som kristen, da skal han ikke skamme seg, men prise Gud for dette navnet.» (1 Pet 4,15-16).

Hva så med sykdom? Kan sykdom være en prøve som Gud sender, eller i det minste tillater?

Jeg tror svaret er ja. Tror vi at Gud kan tukte oss (se f.eks. Hebr 12,5-11), er det urimelig å fastslå at han ikke kan bruke sykdom. I tillegg kommer de interessante ordene fra Paulus om at han fikk «en torn i kjødet» (2 Kor 12,7). Selve formuleringen tyder på at det var snakk om en eller annen fysisk svakhet eller sykdom. Av teksten forstår vi også at Gud mente at plagene førte til noe positivt. Hans ord til Paulus var: «Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpelighet».

Vi mennesker kan være skrøpelige på ulike måter. Og hvem har rett til å si at ikke psykiske plager ikke kan være en «torn i kjødet»?

Unødvendig skille. For noen uker siden døde min mor. Da blir det litt

enklere å skrive om hennes psykiske lidelse. Som ungdom opplevde jeg flere ganger å ha en svært deprimert mor. I korte perioder var hun også innlagt på en psykiatrisk avdeling. Situasjonen var selvsagt krevende, ikke minst fordi psykisk sykdom er mindre håndfast enn mange fysiske lidelser.

Likevel er det unødvendig å skille skarpt mellom psykisk sykdom og andre sykdommer. Og som kristne bør vi, uansett hvilke plager vi opplever, søke til Gud – og be om trøst, kraft og styrke. Da kan vi kanskje si som Paulus gjorde: «For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!» (2 Kor 12,10).

Espen Ottosen er leder av informasjonsavdelingen i NLM. Artikkelen har tidligere stått som leder i Utsyn.

store klinker bort de små.

Drueklasen er et annet bilde. Hver og en er unik, men de holdes sammen og har samme kilde til liv! Druene er ikke alene. Du blir holdt oppe av noe annet enn deg selv. Kraften i deg er ikke din, men den er gitt deg!

Drueklasen og vintreet

Vi kjenner bildet av Jesus som vintreet og oss som greiene. Drueklasebildet passer godt inn i det bildet. Vi er greiner som skal bære frukt, men vi er også druer i en klase. Det rare er at greinen ikke vet at den er grein, og frukten vet ikke at den er frukt. Den kan ikke prestere noe for å bli det. Den må vokse seg slik ved at noe utenifra kommer til! Eneste måten en grein eller drue kan leve, er å være en del av felleskapet i Kristus.

Og her er en lakmustest for deg og

din menighet. Ligner felleskapet du er en del av mest på en drueklase, eller en pose med klinkekuler?

Kraften vi trenger til å leve som kristen kommer fra Ham, ikke fra oss selv. Bibelen sier at Gud er vinbonden. Det er Gud selv som sørger for vann, lys, varme og kjærlighet. Og det er Kristus som holder oss oppe, holder oss sammen.

Den hellige ånd, det er kraften som er i oss. Er vi i vintreet, er Guds kraft og Guds personlige nærvær en del av oss.

Vi er skapt i Guds bilde, og han har satt oss her på jorden til å leve i felleskap. Kjærligheten kommer fra Gud, men vårt kristne fellesskap blir en kjærlighetens kilde i denne verden til de som er rundt oss. Kjærligheten kan ikke og skal ikke stenges inne her i vårt felleskap.

Nettopp fordi Felleskapet i den treenige Gud er et skapende kjærlighetsfellesskap som strekker seg utover, skal også Menighetsfelleskapet være utadrettet. Vi skal bringe det livgivende evangeliet ut i verden.

Og kraften til å gjøre dette får jeg fra ham jeg henger fast i og som holder meg oppe.

Bli i meg, så blir jeg i dere (Joh 15,4).

Amen

Artikkelen er en forkortet utgave av en tale på Sankthansstevnet på Gjennestad i juni 2019.

Ny misjonssekretær i DELK

Andreas Johansson er ny misjonssekretær i DELK. Foto: TFR

Andreas Johansson begynte 1. august 2019 som misjonssekretær i DELK i 30 % stilling.

Andreas forteller selv:

Jeg gleder meg til å ta fatt på oppgavene som misjonssekretær i DELK. Jeg har allerede skjont at det er mye som kan og burde gjøres – mer enn det 11,25 timer i uka gir rom for.

Ordet «misjon» står egentlig ikke i Bibelen, men poenget med misjon er overtydelig i Skriften. Hele misjonskonseptet har sin kilde i det finnes bare én Gud, én Messias:

Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. (5 Mos 6,4-5)

Det finnes ikke frelse i noen annen [enn Jesus], for under himmelen er det ikke gitt menneskene noe annet navn som vi kan bli frelst ved. (Apgj 4,12)

På denne måten blir det tydelig at invitasjonen gjelder alle: Gud har skapt himmel og jord og alle mennesker. På den andre siden: Det at det bare finnes én Gud og én Messias, gjør det også tydelig at det ikke finnes legitime alternativer utenom å vende seg til den ene Gud og hans Messias.

Hadde vi bekjent oss til at hvert folkeslag og subkultur hadde hatt sin egen legitime gud, så hadde misjon blitt

overflødig. Hvorfor skulle noen gidde å forstyrre folk sin legitime gudsdyrkelse? Men fordi det finnes bare én eneste Gud, og fordi denne Gud, Israels Gud, har sendt den eneste sanne Messias, så finnes det ingen alternativ. Den som bekjenner seg til én Gud, bekjenner seg per definisjon også til misjon. For vi vil vel ikke diskriminere mennesker fra å få en god relasjon til himmelens og jordens Skaper?

Misjon – vitnesbyrdet om den ene sanne Gud og hans Messias – pågår hele tiden og på alle nivå:

- Når vi møter våre medmennesker som ennå ikke bekjenner troen på Jesus
- Når vår lokale menighet inviterer flere medmennesker til forkynnelse, vitnesbyrd og diakoni
- Når vi planter nye menigheter i Norge som kan nå ut til sitt eget område med at Jesus vil bli Herre i hjertet
- Når vi sender ut mennesker og støtter prosjekt under fjerne himmelstrøk for at Jesus skal få ære

Hvordan kan vi i DELK nå lenger ut – på alle nivå – med vitnesbyrdet om Jesus? Kanskje Guds Ånd har gitt eller vil gi deg ideer om det? Ta da gjerne kontakt med meg på e-post andreas.johansson@delk.no eller telefon 902 63 427.

DELK-sommerleir på Fjordglimt

I uke 28 ble det arrangert sommerleir på Fjordglimt. Dette er andre året denne leiren blir arrangert, og som i fjor var leiren en fin opplevelse for dem som deltok.

På leiren deltok folk i alle aldre, og det gledelige var at flere var samlet på Fjordglimt i år enn i fjor. Det gjorde at det også var flere telt og campingvogner på leirplassen. Været var godt, og vannet var ganske varmt. Om noe var bedre i fjor, var det badetemperaturene.

Hver dag øvde barna på et skuespill om Josef som ble fremført på søndagen. Det ble veldig bra!

Det blir leir til neste år, også. Denne vil antagelig bli gjennomført på samme tidspunkt som i år. Avgjørelsen vedrørende dette er like rundt hjørnet. Vi

ønsker å opplyse om at dette er en DELK-leir, og ikke en DELK Telemark-leir. Det var i år stort sett folk fra Telemark, men alle er velkomne og ønsket. Vi oppfordrer alle lesere av Underveis

til å melde seg på DELK-sommerleir på Fjordglimt i 2020!

Richard Bjørntvedt

En ydmyk mann trer av

Kåre Solberg er gift med Marit. De bor på Revetal, og sammen har de fire barn og åtte barnebarn. I hverdagene er han daglig leder i et rådgivende ingeniørfirma knyttet til byggeteknikk. Han er eldste i Bjerkely menighet, har erfaring som ordfører og vært medlem i et utall av utvalg, nemnder, landsstyrer, råd og verv i næringsliv og politikk. At Kåre har hatt tid til å styre DELK-skuta som styreleder på toppen av alt dette, er en bragd. Nå når Kåre mønstrer av som DELKs første styreleder, passer det med en prat om hvordan han har opplevd å stå i denne tjenesten.

– Jeg var med å utrede den nye styringsformen. Tanken var å løfte en del av de mer profane sakene, som administrasjon og økonomi, bort fra de som var satt til å ha den åndelige ledelsen i menighetene og lette oppgaven til eldstene og prestene.

– **Har det gått etter planen?**

Kåre ler litt. – Ja, kanskje. Jeg synes fra styrets side at vi har tatt de sakene som vi mente tillå oss, og det har ikke vært mange protester fra Rådsmøte på fordelingen. Men RM har allikevel klart å fylle sakslisten sin.

– **På siste GF ble det vedtatt å utrede enda en ny modell for RM, men styret fortsetter som før?**

– Det tror jeg helt sikkert. Så får RM kanskje en litt annen funksjon. De har hatt mange saker som ikke er av læremessig karakter, men har hatt allmenn interesse, og flere burde kunne delta i debattene. Man ser også at på lokalt plan har man mulighet til å lage egne styrer i menighetene, og da burde disse få sin arena til å møtes med sine representanter. Så må det selvsagt etableres et eget forum for å ta seg av læresaker.

– **Hvordan vil du beskrive tiden som styreleder?**

– Jeg synes tiden som styreleder har vært rik og lærerik. Arbeid i et kirkesamfunn har en litt annen karakter enn mye annet arbeid i samfunnet. Det er en utfordring å tilpasse seg et samfunn som stadig setter større krav til organisasjoner og kirkesamfunn som oss.

– **Hva er DELKs styrke i kirkelandskapet og samfunnet forøvrig?**

Kåre svarer momentant. – Skolene er noe av det viktigste. Det er et privilegium å få drive skoler og barnehage på et kristent fundament. Å gi de unge og barna det evangeliet som vi ønsker skal nå ut i hele verden, det er veldig stort. DELK et lite kirkesamfunn i Norge. Det er viktig at vi er åpne og inkluderer oss i den lutherske familien i Norge. Vi er avhengige av godt samarbeid.

– **Kåre er opptatt av åpenhet i mange sammenhenger**

– Jeg tror veldig på åpenhet, drøfting og diskusjoner. Det er viktig å lytte til medlemmer og enkeltpersoner. Vi som har verv, er bare tjenere som er satt her en viss tid. Det er de som har valgt oss, som har visdommen. Jeg blir glad når ungdommene kommer og presenterer hva de er opptatt av og gir oss råd og tips til hvordan vi kan legge til rette. Og jeg er glad for å ha vært med på å legge til rette for at kvinner har blitt enda bedre representert i utvalg og verv og lokale menighetsstyrer.

– **Har du et godt råd til påtroppende styreleder?**

Kåre er rolig og sindig, men er kjapp med svarene: – Du har to ører og en munn, så det er viktig å lytte. Det er viktig å være åpen for at alle får komme med sine synspunkt.

Kåre trekker avslutningsvis i samtalen frem samarbeidet med andre. – Tilsynsmannen har vært veldig viktig for meg. Vi har hatt et nært samarbeid og har kunnet prate åpent om alle ting. Også staben på HK har vært enestående. De skal ha en stor takk. De legger ned mye arbeid i både saksforberedelser og oppfølging. Og ikke minst takk til frivilligheten som er i DELK. Det er mange som har bidratt på forskjellig vis som jeg er svært takknemlig for.

Nå som Kåre går av som styreleder, blir han å se som eldste i Bjerkely en liten stund til, men også i den rollen vil han la andre slippe til. Vi har skjont at Kåre ikke er redd for å lytte til andre. Det skal han få fortsette å gjøre som vanlig menighetsmedlem så lenge han vil.

Kåre Solberg var leder av DELKs hovedstyre frem til juni 2019.
Foto: TFR

Hvilke andre oppgaver og tjenester som faller på Kåre, vil tiden vise. Han har vist at han lever etter verset som han ønsker å dele til sist.

Ef 2,10 - "For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem."

Erling Rantrud

Inn i hjertene - ut til massene

Å forstå hva en menighet er, kan være vanskelig. Nå har vi mange typer menigheter og ulike former for menigheter. Menighetene imellom kan kjenne på en følelse av konkurranse og sammenligning. Vi måler hverandre og føler

oss bedre eller dårligere enn de andre. Må Gud gi oss en Ånd som gir oss kraft, og som driver motløsheten ut, slik at vi kan utføre oppdraget som vi er satt til å gjøre!

Av Helge Skaheim

Sammenligningen begynte allerede i disippelflokken til Jesus. De diskuterte seg imellom hvem av dem som var størst. Slik holdt de på helt til natten før Jesus døde. Jesu kirke er en. Likevel delte den seg raskt i øst og vest. Den ene påberopte seg å være den ekte, mens den andre påberopte seg å være direkte etterkommere av Peter.

Slik har det fortsatt gjennom historien. Når nye menigheter dukket opp, var det fordi nå hadde Luther gjenoppdaget det rene evangeliet. Eller man hadde fått lys over nye forståelser av Skriften som var mer ekte enn tradisjonskirkens oppfatning.

Nye kulturelle endringer i samfunnet som individualisme og relativisme ropte på nye modeller for fellesskap og Skriftforståelse. Folk sluttet å komme til faste gudstjenester, og menigheter begynte å slite med formene på samlingene sine. Bedehus ble solgt i hopetall, og Dnk henviste til dåpstall i stedet for gudstjenestepmøte. Alle lette etter en form som kunne hjelpe til ikke å forsvinne helt.

Helge Skaheim er pastor i Norkirken på Kongsberg,
Foto: TFR

Den første kirke

Noen har søkt tilbake til røttene. De første kristne måtte ha gjort det opprinnelige og rette. Om vi gjør som dem, vil vi finne tilbake til kirkens rette identitet. Jeg har vanskelig for å se at vi kan bruke den første kirke som en modell for å drive kirke i dag. Apg 2 viser en spontan reaksjon på evangeliet som tydeligvis fylte dem med en takknemlighet til Gud og en kjærlighet til andre, som utløste en spontan reaksjon hos dem. De solgte alt de eide og ga til de som trengte det. Et fellesskap utviklet seg, bygget på apostlenes lære, fellesskapet og omsorgen for hverandre og de som led nød. Enkene i Jerusalem fikk nytte godt av denne omsorgen. En daglig matutdeling ble satt igang. Ikke bare for jødene enker, men også for "greske" (hedninger) enker. De brøt brødet i hjemmene og daglig samlet de seg på tempelplassen.

Jeg finner tre viktige prinsipper som bærer denne menigheten. Dette er prinsipper som jeg finner igjen i levende, voksende menigheter i dag.

For det første bygger de på ORDET. De holdt seg trofast til apostlenes lære. De samlet seg i hjemmene for å bygge troen. Gud må inn i hjertene! Troen må vokse. Dette ble grunnfjellet for alle menigheter i starten: "La Kristi ord få rikelig rom hos dere! Undervis og rettleid hverandre med all visdom, syng salmer, viser og åndelige sanger til Gud av et takknemlig hjerte." (Kol 3,16).

Det andre prinsippet er OMSORGEN. I dag snakker vi om diakoni, men det handler om Guds kjærlighet i praksis. Den må leves ut, ikke kun føles. Det er en naturlig følge og respons på det gode budskapet.

Det tredje er OPPDRAGET. De første kristne samlet seg ikke bare i hjemmene. Hver dag samlet de seg på tempelplassen. Grunnen til det, var at

det var i tempelet de møtte folk. Der var alle de andre som trengte evangeliet. Kirken hadde en identitet som var misjonal. De var sendt ut som vitner om Jesus (Matt 28,18-20).

Hvem er kirken til for?

Hva er viktigst mellom Ordet, Omsorgen og Oppdraget? Disse tre prinsippene for en menighet tror jeg er fullstendig avhengige av hverandre. Uten hverandre blir de meningsløse for en menighet. Får ikke Ordet utløp i oppdraget og omsorgen, vil det miste sin kraft. Omsorgen uten oppdraget blir mer "trøste og bære", enn å "døpe og lære". Oppdraget uten omsorgen vil ikke bli troverdig. Vi kan fortsette slik, og se at disse tre prinsippene må være tilstede i en menighet, uavhengig av form og konfesjon.

Likevel er det viktig å legge vekt på oppdraget. Grunnen er at Ordet og omsorgen faller lettere for oss. Mens oppdraget gir oss dårlig samvittighet. Vi må være klare på at Kirkens identitet bygger på oppdraget. Vi er til for å gjøre disipler av alle folkeslag. Erkebiskop William Temple sa engang: "Kirken er den eneste organisasjon i verden som er til for ikke-medlemmer." Oppdraget er vår identitet. Er vi kirke, driver vi misjon. Driver vi ikke misjon, er vi ikke kirke. Jesus sier: "Dere er verdens lys" (Matt 5,14). Vi er vitner enten vi vil det eller ikke. Vi må bli oss bevisste på vår daglige misjon blant folk. Vi må oppdage dagens tempelplasser der folk befinner seg, og se at vi også er der hver – dag. Vi er Jesu kirke blant folk, ikke bare når vi samles på søndag, men 7 dager i uken. Med Ordet, omsorgen og oppdraget. Vi må lære å kjenne kulturen og folket vi er vitner for. Møte deres behov og spørsmål. Kirken er ikke først og fremst til for de kristne, men for dem som ikke kjenner Jesus.

En menighet i stadig krise – heldigvis

Hvordan skal vi komme dit vi ønsker å være? Hvordan blir vi en menighet etter Guds hjerte? Her tror jeg ikke vi kan følge spesifikke modeller som vil fungere for alle steder og til enhver tid. I Norkirken Kongsberg har vi opplevd å gjennomgå stadige kriser. Noen ganske alvorlige. Kriser kan skje sakte over lang tid, og gjøre oss motløse. Eller de kan skje brått og gi oss et kraftig sjokk. Vi har opplevd begge. Vi har også opplevd at Gud har snudd krisene til vekst og nye muligheter. Vi har latt oss overraske og lært at det kan være lurt å vente på Herren. Det er smertefullt og uvurderlig å omstille seg til nye tider. Nå som vi står i en ny krise, har vi lært. En i lederskapet kommenterte nylig: "Noe må dø for at noe nytt skal vokse fram." Vi har lært å gå etter Gud og følge han. Han har gitt oss oppdraget, Ordet og kjærligheten. Så skal vi forvalte nåden på best mulig måte ved å dele den ut til de som er rundt oss.

Artikkelen bygger på det seminaret Helge Skaaheim holdt på DELKs Sankthansstevne på Gjennestad i juni 2019.

MARKUS

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se hvordan ulike bibelske personer kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mer og mindre prektige mennesker, som med sin gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. Denne gangen skal vi til Johannes Markus, eller bare Markus. Evangelist og forbilde.

Vi kjenner Markus best som forfatter av evangeliet med samme navn. Men han er ikke bare bibelforfatter. Gjennom Apostlenes gjerninger og i flere av brevene i NT møter vi ham. Selv om han oftest nevnes i forbifarten og beveger seg i kulissene, går det

allikevel an å finne spor av hvordan han var som person og hvordan han kan være et forbilde for oss.

Markus var et tidlig vitne om Jesus. Tradisjonen sier at han var der da Jesus ble arrestert i Getsemane. Markus beskriver en ung mann som var i følge med Jesus og som ble grepet av vaktene, men han slapp unna ved å rive klærne av seg og løpe naken bort (Mark 14,51). Det er ikke en stor heltehistorie, men det er sannsynlig at Markus skriver om seg selv.

Selv om han ikke var en av de tolv apostlene, kjente ham dem godt. Flere år etter Jesu oppstandelse var Markus

Peters gresktalende tolk som fulgte Peter til Roma. Dette er grunnen til at vi kan regne Peter som Markus sin hovedkilde til evangeliet sitt. Markus gikk sammen med dem som kjente Jesus aller best.

Markus var også med Paulus og Barnabas på deres første misjonsreise til Kypros. Men etter en tid forlot Markus dem og reiste tilbake til Jerusalem. Noen mener han kan ha blitt syk, andre at han fikk hjemlengsel, andre igjen at han rett og slett ble redd for forfølgelser og vanskeligheter som han så måtte komme som etterfølger av Jesus. Uansett hvilken grunn det var, fulgte denne hendelsen Markus

Farlig kristendom

gjennom hele livet. Og senere, som beskrevet i Apg 15,39, førte denne hendelsen til splid mellom Paulus og hans gode venn og medarbeider Barnabas. Paulus ville ikke ha Markus med seg på sin andre misjonsreise, og det endte med at Paulus dro avgårde med Silas, mens Barnabas tok Markus med i en annen retning. Vi vet ikke om de to store misjonsheltene noen gang møtte hverandre igjen.

Var Markus en reddhare? Er det noe forbilde? Vel, det er ikke tydelig noe sted at han var redd. Årsakene til hvorfor ting ble som de ble er uklare, men en ting er rimelig tydelig: Markus forlot ikke disippellivet da han dro tilbake til Jerusalem første gangen. At han ville være med på neste reise, tyder både på mot og pågangsmot. Da Paulus var fengslet, skrev han til Timoteus i sitt andre brev og ba spesifikt om at Markus måtte komme til ham for «han er til stor hjelp for meg i tjenesten». Det ser ut til at de holdt sammen som brødre til tross for tidligere uenighet.

Her er Markus et forbilde. Han lot ikke uenighet med de store lederne ta motet fra seg. Han gjorde sin tjeneste og lot andre gjøre sin. Det at folk har forskjellige oppgaver til forskjellige tider, er ikke en trussel for kristenheten. Uten Paulus hadde ikke evangeliet blitt spredd slik det ble. Uten Markus hadde vi ikke hatt fortellingen om Jesus slik vi kjenner den.

Til sist. Så veldig redd kan ikke Markus ha vært. Gjennom kirkehistorien har Markus sitt symbol vært en løve. Gjerne en mektig løve med vinger som holder en Bibel. Det finnes en gammel legende som forteller om Markus og hans far som var på reise i Jordan hvor de ble overrasket av to løver. Da faren ba Markus om å løpe og redde seg selv, forsikret Markus ham om at de var trygge. Kristus ville redde dem. Og han begynte å be. Løvene falt straks døde til jorden, og Markus sin egen far kom til tro. Gjennom totusen år har mange, mange flere mennesker kommet til tro på grunn av hans skrevne ord. Han er virkelig et forbilde å strekke seg etter.

Erling Rantrud

Tekst og illustrasjon

Finnes det en type tro eller kristendom som må sies å være farlig?

William Booth, Frelsesarmeens grunnlegger, ble spurt om akkurat det en gang. Det sies at Booth tenkte seg litt om. Så nevnte han noen måter å tenke kristentro på som kan være farlig fordi de kan føre et menneske på avveie i troen. Jeg synes Booths tanker er verdt å reflektere over. De er ikke mindre aktuelle i dag, 150 år etter at William Booth tok dem fram. Han nevnte følgende 'mangelsykdommer' på troens område:

Kristendom uten frelseren

Kristentro uten behov for omvendelse og tilgivelse for synd blir snart en tro uten behov for Jesus som frelser. Det ligger nær for oss å tenke at gode mennesker som gjør så godt de kan i livet, egentlig ikke trenger frelse. Dermed kommer vi snart dit at mennesket trenger strengt tatt ikke nåde, det trenger ikke omvende seg fra et liv i synd. Men da vil det også bli stengt ute fra det nye livet Jesus vil gi. Kirkens forkynnelse må være lysende klar på dette punktet.

Tilgivelse uten botferdighet

En forkynnelse av tilgivelse uten anger over synden og bekjennelse av uretten innebærer at alvor et i synden ikke blir forstått. Resultatet blir ofte at man fortsetter å leve som om ingenting har hendt. Men nåden er ikke billig. Gud gav sin sønn som døde for våre synder. Nåden kostet Jesus alt. Derfor finnes det tilgivelse for all synd. 'Der synden ble stor, ble nåden enda større', Rom 5,20. Skal vi motta denne nåden, forutsetter det en erkennelse, en tilståelse, at vi bekjenner vår synd. Bekjent synd er tilgitt synd. Det fører til glede og takknemlighet over at det gale og urette jeg har gjort, er tilgitt helt og fullt. Det skaper åpenhet for den gode forandring og helliggjørelse i livet.

Frelse uten fortapelse

Det er viktig at vi som troens folk er opptatt av livet her på jorda mens

vi lever. Vi skal ikke være livsfjerne og uansvarlige, men nærværende. Menneskenes utfordringer skal vi ta alvorlig, og vi skal lindre nød. Like fullt er livet på jorda kort. Og deretter venter en evighet som ikke har noen ende. Det er fristende å forkynne en snill Gud som vil alle vel. Men Gud er også en hellig Gud. Bibelen sier at livet har to utganger. Det finnes en himmel; Gud være lovet for det. Men det finnes også en fortapelse. Det må vi ikke fortie eller fornekte.

Kjærlighet uten sannhet

Vi skal være sannheten tro – i kjærlighet; Ef 4,15. I vår tid trumfer kjærlighetsbudskapet det meste av annen forkynnelse. Gud elsker deg uansett, du er elsk-verdig slik du er. Det er rett så langt det rekker. Men dersom sannheten om en Gud som fordømmer synd, sannheten om oss mennesker som syndere og om omvendelsens nødvendighet forties og forstummes, lyder ikke et helt og fullt bibelsk budskap. Kjærlighet uten sannhet blir overfladisk føleri.

Sannhet uten kjærlighet

Men sannhet uten kjærlighet er ikke mindre alvorlig og ødeleggende. Noen ser bare sannheten – i Guds ord, i Guds lov, i hans vilje for våre liv. Så glemmes det at Gud er kjærlighet; hva betyr det? Det kan vi trenge et helt liv på å tenke på, å fordype oss i. Guds kjærlighet i Jesus Kristus – troens fundament – hva ligger i det? Eller dette: Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg bare drønnende malm eller en klingende bjelle. Og til sist: Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten. Sannhet uten kjærlighet blir kulde, hardhet og tomhet.

Det er ikke alle gamle tanker som har gått ut på dato. Det gjelder i høy grad disse refleksjonene av William Booth. Et godt grunnlag for en tenke- og bønnestund. Og et spennende utgangspunkt for en samtale i bibelgruppa eller husfelleskapet.

RE

Generalforsamlingen

– hva skjedde egentlig?

Et skred av saker, spennende og tidvis krevende debatter, en kamp om ordet, brutalt kort taletid, humørfylte replikker, skarpskodde innlegg og håndfast ledelse. Dette er noen stikkord som beskriver årets generalforsamling på Gjennestad i slutten av juni. Et hundretalls delegater og andre deltok på storsamlingen som møter hvert annet år og er DELKs høyeste organ.

Avlastning for eldsterådet

Hva var så de brennende sakene denne gang? Hvor sto slagene? Det var særlig to saker det var knyttet størst spenning til. Den første handlet om noe så tilsynelatende traust og uspennende som en ny organisering av menighetenes ledelse. I virkeligheten er dette hett stoff for alle som er opptatt av menighetsarbeid. Slik det nå er, har eldsterådet i hver menighet, bestående av presten/e og den/de eldste, ansvaret for å lede menigheten både på det åndelige og praktiske området. I de fleste menighetene har det i tillegg blitt nedsatt et menighetsutvalg eller en gruppe som har bistått eldsterådet og avlastet dem på en rekke av de praktiske oppgavene.

DELKs hovedstyre fremmet i år et forslag for GF om å innføre en ordning med menighetsstyre for alle menigheter. I denne omgang gjøres det valgfritt, selv om hovedstyret sterkt anbefaler menighetene denne ordningen. Hvorfor

er denne endringen viktig? Å avlaste de eldste og prestene for mange av de økonomiske og praktiske spørsmålene i en menighet vil forhåpentlig gjøre det lettere å rekruttere til eldstetjenesten. Det er som kjent en stor utfordring å få folk til å si ja til kallet som eldste. Kanskje kan en eldstetjeneste uten store administrative oppgaver gjøre et slikt kall mindre skremmende?

Solid kvinneandel

I tillegg er det ønskelig at menighetsledelsen i større grad avspeiler sammensetningen av medlemmene. I menighetsutvalgene vi har nå, er det kvinnelige medlemmer, og det er å håpe at de nye menighetsstyrene får en solid kvinneandel. Vi har en betydelig utfordring i DELK når det gjelder kvinner i ledende oppgaver som ikke kolliderer med tjenestedelingsprinsippet. I tillegg er det ønskelig med en god sammensetning av bakgrunn og kompetanse som ikke nødvendigvis eldsterådet innehar. Eldsterådet vil fortsatt utgjøre den åndelige ledelsen i menigheten. Menighetsstyrets medlemmer skal velges av menighetsmøtet, så dette blir 'grasrotstyre'.

En slik todeling av menighetens ledelse er vi allerede vant med i DELK gjennom rådmøtet og hovedstyret som har ansvaret for hhv. den åndelige og den praktiske ledelsen av kirkesamfunnet. Det skjer i et åpent og godt sam-

spill, ordningen oppleves som sunn, og erfaringene er gode gjennom de årene vi har hatt denne løsningen. Generalforsamlingen vedtok med stort flertall å innføre ordningen med menighetsstyre. Innen et år er det kanskje på plass i alle menighetene?

Uforståelig tilsidesetting

Den andre store saken gjaldt rådmøtets sammensetning. Vårt nåværende rådmøte, som utgjøres av vår kirkes prester og eldste, til sammen et tredvetalls, skal primært behandle saker av læremessig karakter. I tillegg arbeider de gjennom året med en rekke saker av stor betydning for DELK som ikke er læresaker, og som ikke trenger behandles bare av menn. Dette er saker som angår 'DELKs langsiktige utvikling og veivalg', slik DELKs grunnregler §7.4b formulerer det. Vi kan nevne diakonisaker, barne- og ungdomsarbeid, samarbeid med andre kristne, etablering av nye menigheter, den såkalte 'Brente barn'-saken, innvandrere i våre menigheter, DELKs misjonsstrategi, seksuelle overgrep i menigheten etc. Siden kvinner ikke har plass i rådmøtet, utelukkes de fra behandlingen av alle disse sakene. Det er en alvorlig underkjenning av kvinner og helt uakseptabelt, og mange kvinner i DELK opplever dette som en uforståelig og ubibelsk tilsidesetting. I hovedstyret har kvinner deltatt siden starten,

Illustrasjonsfoto fra Generalforsamlingen på Gjennestad i juni 2019. Foto: TFR

selvfølgelig til stor berikelse. Det er nå stor enighet om at vi må finne en ordning som inkluderer kvinner i kirkens saksbehandling på alle nivå utenom læresaker.

Fra rådmøte til representantskap

Vedtaket fra GF går ut på at hovedstyret bes om å utrede til neste generalforsamling en ordning hvor rådmøtet erstattes f.eks. av et representantskap bestående av hele eller deler av nåværende rådmøte. I tillegg skal det velges representanter fra de nye menighetsstyrene (se saken ovenfor), som da utgjøres av både kvinner og menn. Læresaker, som det normalt er svært få av gjennom året, tenker man seg at en egen lærenemnd arbeider med. Alle detaljer i den nye ordningen vil hovedstyret få på plass i tiden som kommer. Det var en viss skuffelse blant mange, ikke minst en del av GFs kvinnelige delegater, over at denne endringen ikke kunne iverksettes som en prøveordning allerede nå. La oss håpe vi får en god løsning på dette viktige området på neste generalforsamling.

Hva mer? Et eget ungdomsråd vi har store forventninger til, er under etablering i DELK. Generalforsamlingen drøftet mandatet som skal gjelde for dette spennende og viktige organet for vår kirkes ungdomsarbeid. En

drivende god debatt endte med sterke anbefalinger av mandatet og ønske om at rådet må lykkes i sitt fokus på å løfte arbeidet for og blant vår kirkes unge. De er det mange av, men hvor er de?

TM-oppgave til å overleve

Ny arbeidsbeskrivelse for tilsyns mannen ble vedtatt. En god del oppgaver er tatt ut av tilsynsmannens portefølje og vil forhåpentlig gjøre den viktige oppgaven overlevelig også for vanlige familiefolk. Et forslag var også oppe om at DELK ikke skal velge tilsyns mann slik vi gjør nå gjennom valg i hele kirkesamfunnet, men nominere eller forespørre kandidater på forhånd om de kan tenke seg å stille til TM-valget. GF avviste til slutt forslaget etter en frisk debatt om hvorvidt noen vil kunne tenke seg å svare ja på spørsmålet: Kan du tenke deg å stille til valg som tilsyns mann i DELK? Nominasjon til eldsteoppgaven derimot er enklere, og noen menigheter har god erfaring her. Dette ble vedtatt som ordning for de menigheter som ønsker å anvende den.

Til slutt: Skal generalforsamlingen kunne drøfte og vedta noe om forkyn nelse angående Israel, eller hører dette til rådmøtets revir? I temaer angående Israel rår en viss spenning, og den kom til uttrykk gjennom en frisk

debatt også her, som til slutt ble vedtatt oversendt til rådmøtet. Men da hadde generalforsamlingen fått sagt sitt i begge retninger, og GF ønsker fortsatt jevnlig også å ha rene åndelige temaer på dagsorden til samtale uten at det gjøres vedtak eller at rådmøtet må kobles inn.

Generalforsamlingen åpen for 'hvem som helst'

Og finalen? Blant annet vedtaket om at nå trenger de som ønsker å besøke vår generalforsamling og overvære debattene, ikke være medlem i DELK. Det har vært et krav til nå. Etter årets GF er dette endret, og nå kan alle som ønsker det, være til stede på DELKs høyeste organ. Men de må respektere GF-reglementet, med blant annet bestemmelser for tale- og stemmerett kun for delegater. Nødvendig, så klart, men går vi glipp av noen fargerike innlegg da?

Summa: en spennende, innholdsrik og intens generalforsamling. Og så tar det omkring to år å sette alle vedtakene GF gjorde, ut i livet. Samtidig må man begynne å forberede generalforsamlingen om nye to år allerede nå.

Det er travelt å være kirkeaktiv – også i DELK!

RE

Møtelisten - Gudstjenester og søndagsmøter 4. kvartal

<i>Dato</i>	<i>Søndag</i>	<i>Prekentekest</i>	<i>Ryenberget</i>	<i>Nore</i>	<i>Bjerkely</i>	<i>Granly</i>	<i>Hort</i>
06.10.2019	17.s. i treenighetstiden	Fil 1,20-26	11.00		MA n 7	11.00	ER n
13.10.2019	18.s. i treenighetstiden	Mark 1,40-45	HVS/KHE 7			PJ 1	11.00
20.10.2019	19.s. i treenighetstiden	Luk 9,57-62	11.00		MA 1	11.00	OEng
27.10.2019	Bots- og bønnedag	Luk 15,11-32	KHE sn 2		11.00	PJ n 4	11.00
03.11.2019	Allehelgensdag	Jes 60,18-22	11.00		MA n 7	11.00	
10.11.2019	22.s. i treenighetstiden	Luk 10,25-37	BA n 7	ER n	11.00	AJ n 2	11.00
17.11.2019	23.s. i treenighetstiden	Matt 24,35-44	11.00		MA 7	11.00	ER n
24.11.2019	Domssøn/Kristi konged	Joh 9,39-41	HVS n 2		11.00	PJ 2	11.00
01.12.2019	1.s.i adventstiden	Salme 24,1-10	11.00		11.00	11.00	17.00
08.12.2019	2.s.i adventstiden	Salme 33,18-22	KHE n 7		11.00	PJ sn 4	ER n
15.12.2019	3.s.i adventstiden	Jes 35,1-10	11.00		MA n 7	11.00	11.00
22.12.2019	4.s.i adventstiden	Rut 4,13-17	11.00			11.00	PJ n
24.12.2018	Julaften	Jes 9,1a.2.6-7	HVS 14.30 2		MA 15.00 2	PJ 15.00 5	
25.12.2018	1. juledag	Ordsp 8,1-2.22-31	KHE 12.00 1		PJ 1	BA nv 1	ER n
26.12.2018	2. juledag	Jer 31,15-17		MA n		11.00	
28.12.2019	4. juledag					PJ 18.15	
29.12.2019	Romjulssøndag	Salme 1,1-6	11.00				17.00

Initialer / navn:

AJ - Andreas Johansson
AM - Arild Minnesjord
BA - Bertil Andersson
BJH - Boe Johannes Hermansen
EN - Erling Neerland
ER - Erling Rantrud

HA - Henning Alsaker
HN - Herman Næss
HVS - Håkon Valen-Sendstad
JaBy - Jan Bygstad
JEA - Jan Erik Askjer
JeBj - Jens Bjørnsgård

JMS - Jon Magne Sønstabø
JRD - Jan Roar Dahlstrøm
KHE - Kristoffer Hansen-Ekenes
MA - Morten Askjer
OE - Ottar Endresen
OEng - Olaf Engestøl

PJ - Peter Johansen
RA - Ragnar Andersen
RE - Rolf Ekenes
SV - Svein Volden
UA - Ulf Asp

Nærradio-arbeid i Østfold

DELK Østfold menighet har gjennom flere år sendt opptak av gudstjenester på Radio Øst fjerde hver søndag klokken 11.00.

Nå har vi utvidet med omsorgsprogram søndag kl. 20.30–22.30, på de samme søndager vi sender gudstjenester. Omsorgsprogrammene har ulikt preg, med blant annet forskjellige gjester i studio. Det er også anledning til å ringe inn bønneemner og gi respons på programmet.

Bildet viser ett av våre medlemmer, Kari Bakke (90), i studio i Råde. Hun har selv drevet nærradioarbeid i

sine yngre år, og traff gjennom dette Thoralf Gilbrant, som ble hennes ektemann, etter at hun var blitt enke og han enkemann.

Kari intervjues av Reidun Bugge, som er vår faste programleder og koordinator for DELKs omsorgsprogram. Programmene har ikke bare lyttere i Østfold, men også på andre siden Oslo-fjorden.

Neste sending er 20. oktober.

*Boe Johannes Hermansen,
tekst og foto*

en	Moe	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Molde	Nordreisa	Dato
4		11.00			BA/HA	RA n	OEng n 3		BJH n	06.10.2019
00	ER n 3	UA	11.00	HA		BJH n	11.00			13.10.2019
n 2	11.00	HA sn 7				11.00		EN		20.10.2019
00	11.00	11.00	OEng sn 3		HA	BJH n	AM n 1		BA n	27.10.2019
	11.00	KHE n1			HA	PJ n	BJH n 3			03.11.2019
00	UA n 3	11.00	OEng n 3	PJ	PJ	BJH n	11.00			10.11.2019
4	11.00	11.00				BJH n	OE n 3	SV	AM n	17.11.2019
00	ER n 3	BJH 4	JRD n 2		HA	11.00				24.11.2019
00	11.00	11.00			JaBy	RA n	ER n 3			01.12.2019
3	11.00	RA 3	JRD n 3			BJH n			JaBy n	08.12.2019
00	16.00	17.00			JaBy	BJH n	11.00	SV		15.12.2019
5		11.00			JaBy	11.00				22.12.2019
	ER 15.00	BA 15.00 2	14.30							24.12.2018
1		AM n1	OE n 1		JaBy	BJH n	OEng n 1			25.12.2018
	KHE n 3	11.00			JMS	BJH n				26.12.2018
										28.12.2019
00		17.00			JaBy	BJH n			JMS n	29.12.2019

Sted for
Gudstjenestene
i Østfold: se
DELKs nettsider
www.delk.no.

Initialer = gudstjeneste
kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

Oftring til:
1 – Prestetjenesten
2 – Misjonen
3 – Lokalt menighetsarbeid
4 – DELKs skoledrift
5 – Nødhjelp

6 – Ungdomsarbeid
7 – Andre formål

NB! Endringer kan
forekomme. Følg
med i kalenderen
for din menighet
på www.delk.no

Misjonsavtale inngått

DELK Østfold menighet har inngått misjonsavtale med Den Norske Israelsmisjon (DNI).

Formålet er blant annet å styrke menighetens engasjement og misjonsansvar for det jødiske folk. Avtalen innebærer at menigheten i DELK støtter to prosjekter: Caspari Center og Machaseh diakonale arbeid i Jerusalem, ved forbønn og økonomisk støtte og at DNI forplikter seg til å gi oppdatert informasjon om misjonsarbeidet.

Signeringen av avtalen skjedde i tilknytning til DELK-gudstjenesten på Hauges Minde søndag 4. august.

Bildet viser fra venstre: Torgeir Flateby (områdekoordinator for DNI), Reidun Bugge (diakonikoordinator i DELK Østfold), Boe Johannes Hermansen (prest i DELK Østfold), Rolf Gunnar Heitmann (generalsekretær i DNI) og Svein Granerud (landsstyreleder i DNI).

Foto: DELK

Tankesmier, gründere og GUDS ord

Underveis har tatt
en prat med
Hermund Haaland

Hermund Haaland er et kjent navn for mange. Han er en av grunnleggerne bak tankesmien Skaperkraft, og er i dag utviklingsleder. Underveis synes det er spennende å vite mer om Haalands perspektiver i viktige samfunnsspørsmål. Moderne begreper som günder, tankesmie og endringsagent er muligens ikke så langt fra Guds ord som vi kanskje har tenkt?

En tankesmie – hva er det?

Noen av Underveis' lesere er kjent med konseptet tenketank eller tankesmie, men for andre vil dette være relativt ukjente begreper. Hermund Haaland, kan du gi oss et lynkurs i konseptet? Vil du si at Skaperkraft er en typisk tankesmie?

– En tankesmie er et miljø eller organisasjon som har som formål å utvikle nye idéer, som regel basert på en ideologi eller et spesifikt mandat. Konseptet oppstod i USA på 1950-tallet, og da i det militære – for å utvikle ny militærstrategi, men det spredte seg raskt til det politiske miljøet hvor de ulike ideologiske retningene utviklet tankesmier i landskapet bak de politiske partiene. I Norge ble Civita som høyresidens tankesmie etablert i 2003 og den ble raskt den mest kjente, og også den mest ressurssterke. Etter hvert ble den minoritetspolitiske tankesmien Minotenk etablert. Så kom Skaperkraft i 2011. Da Arbeiderpartiet tapte Stortingsvalget i 2013, fikk de LO og bergensmilliardæren Trond Mohn til å skyte inn kapital for å etablere tankesmien Agenda.

I dag er disse fire kanskje mest synlig i det norske mediebildet, i hvert fall ifølge en artikkel i Klassekampen i fjor. Skaperkraft har ingen «rike onkler», men har sakte men sikkert rekruttert over 900 støttepartnere som bidrar med noen hundrelapper hver i måneden. Skaperkraft er ulik de tre

andre i den forstand at vi er en slags hybrid. Vår primære agenda er å løfte frem de kristne grunnverdiene på en bred og reflektert måte. Konkret vil det si at vi tar tak i flere samfunnsdebatter enn bare de typisk kristen-sakene som abort og familie.

Det betyr altså å synliggjøre Bibels verdier i det offentlige rom. Det kan bety at vi har en politisk agenda i noen konkrete saker, men i mindre grad enn Civita og Agenda som i motsetning til Skaperkraft arbeider for konkrete politiske maktkonstellasjoner ved Stortingsvalg. I noen grad er vi inspirert av den kristne tankesmien Theos, som vi også nå samarbeider med om en bokutgivelse om koblingen mellom populisme og kristendom til høsten. De er litt mer enn oss fokusert helt spesifikt på «samtalet om Gud» helt i det offentlige rom, og er i hovedsak finansiert av det britiske Bibelselskapet.

Gründere

Skaperkrafts styre og ansatte er en samling av spennende og driftige folk. Mange av dem er gründere.

Noen av dem er også kjente fjes. Men hvem er en typisk gründer? Går det an å karakterisere gründerne? Er de bare unge, vellykkete, fremadstormende og velutdannede?

-- Skaperkrafts gründerspor er veldig tydelig inspirert av Hans Nielsen Hauge. Vårt budskap i så måte er at vi som kristenfolk i større grad må gjenopplive denne åren i arven vår. På mange måter har vi arvet skole- og omsorgsinstitusjoner fra våre forfedre, og vi er gode forvaltere av denne arven. Men skal samfunnet utvikle seg – og skal vi som kristne være med å forme utviklingen – trenger vi flere «gründere», men da innen alle profesjoner og fagfelt. Slik sett er vi mest opptatt av å utvikle gode «endringsagenter» heller enn kun gründerne i næringslivet. Derfor vil jeg si at gründertypen finnes i alle former og aldre.

I Storbritannia ser vi for eksempel en klar trend i at 60+ generasjonen lager seg en «andre karriere» som gründerne. Felles for gründertypen er likevel en driv til å skape noe. Men for at en slik person skal lykkes, trenger han eller hun som regel et team av komplementære personligheter og ferdigheter. Mitt budskap er derfor at selv om ikke alle nødvendigvis er gründerne, kan alle være med i et gründerteam og starte en ny virksomhet eller bidra til en endringsprosess i en etablert organisasjon.

Motivasjonen bak Skaperkraft

Ta oss gjennom prosessen bak Skaperkraft. Hva var motivasjonen for å danne denne tankesmien, og hvordan vokste ideen fram?

-- Vi opplevde på mange måter at det var en tydelig Guds finger, eller oppmuntring, i oppstarten. Flere, både med og uten KrF-bakgrunn, hadde fått tanken om behovet for en kristen tankesmie. Da er vi tilbake i 2010. For min del hadde jeg i omlag 15 år jobbet

med en kallsopplevelse og forsøkte å finne en god plattform for å kunne bidra til å prege samfunnsutviklingen til det beste for alle, inspirert av Jesu verdier. Når flere av oss fant sammen (på litt underfundige måter) endte det med at vi etablerte et interim-styre i 2010 og offisielt etablerte tankesmien i april 2011, med et møte på Litteraturhuset i Oslo. Da hadde vi fått med oss 70 stiftere med bakgrunn i ulike yrkesgrupper og med tilhørighet i en rekke kirkesamfunn, fra katolikker til adventister, med tyngdepunktet hos evangelikale.

For den eldre garde var det en tydelig motivasjon å få frem flere tydelige stemmer som kunne løfte opp verdien av kristenarven i et samfunn som foran øynene våre er sekularisert de siste tiårene. For den yngre garde merket vi et sterkt behov for at kristne ikke bare skal fremstå som moralister, men også som problemløsende, konstruktive og positive.

Samfunnsrolle

Hvilke er de viktigste verdiene og budskapene dere i Skaperkraft vil kjempe frem? Hvilken samfunnsrolle ønsker dere å ha?

-- Jeg tror kombinasjonen av troen og kristenarvens relevans som fortsatte byggesteiner i norsk og europeisk kulturskrets samt ønsket om å vise frem troen på Jesus som en aktiv drivkraft i å bidra til å løse samfunnsutfordringer, er vår drivkraft. Det kan bety at vi viser engasjement i utfordringer vi som samfunn står overfor i vår tid. Eksempler kan være klimakrise, migrasjons- og integrasjonsutfordringer, teknologiendringer og endringer i arbeidslivet og ikke minst kronisk arbeidsledighet blant unge mange steder i Europa. Her kan nettopp gründerskapet være en nøkkel.

Etter åtte år er det nok fortsatt litt vanskelig for journalister å sette oss i bås, fordi vi på ene siden eksempelvis fremstår i mediene som engasjert

i debatten om Olav den Hellige og kristningen av Norge, som ekspertstemme i spørsmålet om teknologi og menneskehandel – og med stemmer i debatten om endringen fra oljeavhengig til et nytt og bredere basert næringsliv som må utvikles de neste 10-20 årene. «Forankret» og «innovativ» er i så måte en kombinasjon vi gjerne formidler, med tydelighet rundt trosgrunnlaget.

Hva med DELK?

Er det noe vi i DELK kan lære av kristne gründerne og dere i Skaperkraft? Er det generelle grunntanker etablerte kirkesamfunn som oss kan bli tydeligere på, tenker du?

-- Jeg tror DELK – som de fleste kirkesamfunn – både kan være stolte av sterke sider i sin arv og samtidig se på muligheter til utvikling. Et spørsmål i så måte vil jo være om det er sterke sider hos medlemmene og ressursene som gjør det mulig å skape nye uttrykk, enten i kirkeplantinger eller ved å forløse medlemmers initiativ som gründerne eller endringsagenter i samfunnet.

I så måte vil vi gjerne invitere DELK med på laget i Skaperkrafts nye senter for tro og arbeid, hvor vi vil jobbe direkte med en del menigheter og organisasjoner for bedre å koble inn Bibelens tanker om arbeid og samfunnsbygging i hverdagens disippelliv.

Nettopp mangel på dette er en av grunnene til at vi som kristenhet i vesten synes å miste omlag 70% av våre menighetsbarn før, eller inn i, voksen alder. Kan vi sammen jobbe inn en mer helhetlig forståelse av hva Gud kaller oss til i hverdag og i arbeid, noe også Luther var svært opptatt av, tror jeg vi både kan stoppe noe av lekkasjen og sterkere bidra til å utvikle samfunnet rundt oss i årene som kommer.

Jostein Bendiksen

Felles- skapt

Under sommerens Sankthansstevne talte Ole-Magnus Olafsrud, Barnabas Focus, om temaet Fellesskapt. Vi har bedt ham å sammenfatte noen av hovedtankene. Finn fram Bibelen din nå, og la teksten nedenfor inspirere deg.

«Når eg og Jesus åleine er ...».

«Velsigna band som bind Guds folk i sammen her ... Eit heilaglagt syskenlag ...»

Vi synger begge deler, med rette. For tiden alene med Jesus og forpliktende fellesskap med søsken i troen hører sammen. Jesus er klar når han i Joh 15,1-17 snakker varmt og utfordrende om disippellivet. Han minner oss om vår *Identitet*, innholdsfyller hvordan vi ivaretar *Intimitet* med Ham og med hverandre – slik at vi har *Innflytelse* i verden. Han bruker det vakre bildet av at han er vintreet og vi er greinene. Hver av oss er en del av Ham, samtidig som vi lever i et skjebnefellesskap med hverandre. Vi angår Jesus og hverandre i dette virvar av små og store greiner og får vår livgivende sevje fra den ene rota, Jesus. Et sevje-fellesskap, det er det vi er.

Identitet

Vår kultur definerer oss gjennom hva vi gjør, hvordan vi ser ut, hva vi (mis)lykkes med, mer enn hvem

vi er. Jesus tenker annerledes: Hver av dere er unike *greiner*, dere er *reine* på grunn av det Ordet jeg har talt til dere, dere er *elsket* med den samme kjærligheten som Far har elsket meg med – og dere er mine *venner*, ikke tjenere. Når vi er trygge på hvem vi er – vår identitet – tar den fullkomne Jesus-gleden tak i oss, lover Jesus (v 11). Og da lengter vi etter å komme enda nærmere Jesus og hverandre.

Intimitet

«Bli i» brukes 11 ganger i disse 17 versene. Jesus inviterer oss til å finne ro og hvile i Ham; å søke et Maria-hjerte i en Marta-verden. Sevje-fellesskapet trenger tid og fokus for at vi skal være friske, fruktbærende greiner. Jesus er konkret: La *mine* ord bli i dere, *be om* hva dere vil, gjør det jeg *ber dere om*! Da er dere mine disipler. Paulus beskriver resultatet av en slik Jesus-intimitet og opptatthet: «Vi blir

*"Hver av oss er en del av Ham,
samtidig som vi lever i et skjebne-
fellesskap med hverandre."*

til stede i livene våre, som medvandrere. Som ser oss, spør, lytter, ber for oss. Vi trenger noen vi kan være i Bibelen sammen med og prate med om liv og tro. For vi lurte på hvordan det er å følge Jesus som 50, 60, 70-åringer. Hvordan har nåden hjulpet dere gjennom gode og krevende dager? Og vær så snill å ikke kritisere oss om vi ikke gjør og prioriterer akkurat som dere gjorde da dere var på vår alder! Be for oss og støtt oss i å finne vår vei med Jesus.

Innflytelse

Ingen skvetter om det modnes framdruer på et vintre eller epler på et epletre. Det skjer når vekstvilkårene er til stede. Jesus har stor tillit til livskraften i vintreet sitt og nevner frukt, mye frukt, varig frukt. Da tenker han på Åndens frukt som modnes fram i livsfellesskapet med ham: «kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse» Gal 5,22-23.

Men han lengter også etter at det skal bli flere levende greiner på treet. At nye blir frelst. Litt senere ber Jesus: «Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde.» Disipler i verden, men ikke *av* verden. Vi vet at de fleste som kommer til tro på Jesus, forteller om en slektning, nabo, kollega som levde og formidlet evangeliet gjennom troverdige og sårbare vennskap. Jeg måtte gjøre noe med prioriteringene mine da en nabo for en del år siden sa at han hadde vurdert å bli kristen, men ikke skjønte hvordan han skulle få tid til det når han så hvor travel jeg var.

Jeg kjenner ingen som leter etter mer å fylle tida med; folk er travle så det holder. Men mange søker noe som kan fylle livet deres med mening, håp, identitet og intimitet i ei relasjons-herja tid. Er vi der, på deres banehalvdel, med troverdige liv? Eller lever vi i våre «bobler» av kristne aktiviteter og venner?

«Vi er en robust minoritet», sa den flotte, unge kvinnen jeg nylig møtte i Egypt. Vi er ikke mange, men vi er robuste fordi vi kjenner oss så avhengige av Jesus og hverandre, sa hun, idet jeg lærte mer om hvordan hun bærer frukt som varer i en krevende situasjon.

Er vi robuste? Har det gått opp for oss at vi som troende i Norge er en minoritet? Guds hilsen til sine venner i eksil i Babel viser vei: «Bygg dere hus og bo i dem, plant dere hager og spis frukten. Ta dere koner ... Der skal dere bli flere og ikke færre ... Sørg for at den byen jeg har ført dere bort til, må ha fred og framgang, og be til Herren for den! For når det går den vel, går det også dere vel» Jer 29,4-7. Vi lever, som da, i et skjebnefellesskap med alle rundt oss som også er skapt og elsket av Gud. Han kaller oss til å leve normale, rause liv mens vi ber om muligheter til å formidle Himmelrikets verdier og sannheter. Når nye greiner kommer til, gleder vi oss over å få tilhøre det voksende vintreet, Kristus. Vi er fellesskap.

Tekst: Ole-Magnus Olafsrud

Foto: TFR

forvandlet til det samme bildet, fra herlighet til herlighet, og dette skjer ved Herrens Ånd». 2 Kor 3,18.

Elsk hverandre! Slik avslutter Jesus avsnittet. La Guds kjærlighet – Agape-kjærlighet – prege relasjonene. Han forventer ikke at vi alltid skal like hverandre med Philos-kjærlighet. Men vi kan gjøre noe godt for hverandre. Midt i storfellesskapet trenger vi småfellesskap der vi er få nok til å savne hverandre, og der åpenheten fordypes mellom oss. Vi lærer å respektere hverandres ulikheter, styrker og svakheter – og kjenner at nettopp vi er fellesskapt for å utfylle hverandre. Vi tilgir hverandre når det skjærer seg mellom oss. Da avspeiler vi ulike sider av Jesus i vårt mangfold.

I stedet for å «dra opp stegan etter oss» etter hvert som årene går, trenger vi å lytte til ropene fra dem som er yngre enn oss: Vi trenger dere

Ingen vil bli misjonærer, men alle vil reise ut for Ungdom i Oppdrag

Intervju med UIO-leder Andreas Nordli

Misjonsvirksomhet

Ungdom i Oppdrag har sterke tall å vise til når det gjelder misjon. Omtrent 140 UIO-medarbeidere er i misjonstjeneste i andre land, og nærmere 400 medarbeidere har sitt virke her hjemme i Norge. Samtidig er medarbeiderne UIO sender ut av landet, trofaste og lenge i tjenesten. Vi spør Andreas Nordli: Hvordan jobber dere målrettet for å vedlikeholde og utvikle denne kulturen? – For å bygge en slik kultur er forkynnelsen og troen på Guds ord veldig viktig, svarer Andreas Nordli. – Derfor bruker vi mye tid på forkynnelser når vi er sammen, og da gjerne misjonsrelatert forkynnelser. Og siden vi ikke trenger å tenke på organisasjonens budsjetter når vi sender ut mennesker, kan vi i teorien sende ut så mange vi ønsker.

– Misjon er veldig viktig for oss, fortsetter Nordli. – Og derfor står misjon alltid på agendaen når vi møtes – både misjon i Europa og blant folkegrupper der evangeliet ennå ikke har slått rot. I Ungdom i Oppdrag formidler vi en tradisjonell kallsforkynnelser, hvor Gud kan virke i menneskenes hjerter gjennom forkynnelsen av Guds ord. Å jobbe i Ungdom i Oppdrag medfører et personlig offer, da ingen av våre medarbeidere eller misjonærer får lønn fra organisasjonen. Siden alle er ansvarlig for å samle inn penger til egen lønn, betyr dette at terskelen for å jobbe i UIO er høyere enn hva den er andre steder. For å gå inn i et slikt system, kreves det dermed at man har et kall fra Gud.

Andreas Nordli er opptatt av at Ungdom i Oppdrag stadig kan sette seg høyere mål, selv om de har mange imponerende tall å vise til. – Vi har

Ungdom i Oppdrag er en tverrkirkelig bevegelse. Den har sine røtter fra USA på 1960-tallet, og kom til Norge på midten av 1970-tallet. De ti siste årene har Andreas Nordli ledet Ungdom i Oppdrag i Norge. Underveis ønsket å få vite mer om blant annet misjonsvirksomheten i UIO. Hvorfor vil stadig flere reise ut med evangeliet for Ungdom i Oppdrag?

sett en sakte økning i antall misjonærer over de siste årene, selv om økningen er lavere enn vi hadde håpet, sier Nordli. – I 2011 hadde vi cirka 100 misjonærer, og hadde håpet at vi i 2020 skulle ha doblet dette tallet. Selv om vi har sett en økning, er vi ikke fornøyd med tallenes tale. Vi kommer nok til å nærme oss nok 150 misjonærer når vi skriver utgangen av 2019.

I snitt er misjonærene fra UIO ute i ni år. Underveis vil høre mer om hvordan man får såpass mange medarbeidere til å stå så lenge og trofast i tjenesten. – Våre misjonærer har en relativt lang tjenestetid, i gjennomsnitt ni år. Dersom vi i regnestykket tar bort de som har reist ut de siste to årene, vil gjennomsnittstallet øke betydelig. Dette har nok sin grunn i vår kallsforkynnelser og vår rekrutteringsmetode. Vi rekrutterer nemlig ikke gjennom stillingsannonser, men forkynner ganske enkelt Guds ord og ber om at Gud gjennom forkynnelsen skal kalle mennesker til livslang overgivelse.

Økonomi

I DELK har lekmannstanken stått sterkt siden kirkesamfunnets begynnelse på 1870-tallet. I en del intervjuer, artikler og nettsideoppslag er dere fra Ungdom i Oppdrag tydelige på at deres medarbeidere selv er ansvarlige for økonomiske forhold. Hos dere får ingen lønn. Du har selv kommentert dette i magasinet «Norge i dag», og er åpen om at det er utfordrende å leve uten fast inntekt når man har en familie å forsørge. Kan du ta oss gjennom de positive sidene ved å ikke ha et lønnet engasjement når man skal være misjonsmedarbeider?

Bondalleir for 6. og 7. klasse

I slutten av juni var overfylte biler fra fjern og nær på vei opp mot den flotte fjellstua vår, Bondal.

30 barn og et knippe voksne avløste en stor gjeng med 4. og 5. klassinger som hadde varmet opp stedet dagene før. Leirsjef Størk Heggdal loset 24 unge helt opp til Bonsnos sin topp, en herlig opplevelse i strålende vær.

I Bibelsamlingene fikk vi prate om det å være skapt i Guds bilde; Gud har en plan for hver og en av oss, og vi skal få være med på å skape verden videre gjennom alle de gavene Gud deler ut til oss og den tilliten han viser.

Den tredje dagen gikk turen til Heddevann, med stekte lapper på medbrakt ovn, kanoer som hadde en interessant tendens til å blåse ned mot bekkeutløpet godt hjulpet av håpefulle som syntes det så spennende ut å rafte ned bekken, og på stranda var det usannsynlig bade glade barn som trosset isvannet i timevis.

Barneleirene på Bondal leverer varene – i år igjen!

Fred Arve Fahre

– Jeg har jobbet i Ungdom i Oppdrag siden 1995 – blant annet som misjonær i Romania i en årrekke, sier Nordli. – Vi flyttet til Grimerud Gård (hovedsenteret til Ungdom i Oppdrag utenfor Hamar) i 2006, og jeg har vært leder for UIO siden januar 2009. Heller ikke jeg mottar lønn for jobben jeg gjør, og som alle andre må jeg også skaffe min egen inntekt. Vi vet hva det vil si å ha mye, og vi vet hva det vil si å ha lite. Men samtidig tror jeg aldri jeg ville byttet. Vi har i 25 år erfart hvordan Gud forsørger oss på merkelig vis, også enkelte ganger på mirakuløst vis. Rent praktisk betyr dette at venner og familie, som tror på det vi gjør, støtter oss fast økonomisk. I tillegg har vi en lokalmenighet som har sendt oss ut, og som gir oss noe. Dette gjør oss på langt nær rike, og hver måned trenger vi å be til Gud om å forsørge våre behov. Å leve slik er svært annerledes, og det er ikke så mange som forstår hvorfor vi er villige til å gjøre dette. Men for meg handler det i bunn og grunn om et kall til å leve slik. Det positive med et slikt system er at det er stor nærhet mellom støttepartnere og medarbeidere. De som støtter oss, føler et eierskap til det vi gjør og det vi står i. I tillegg opplever jeg det er et privilegium å ha gjort meg avhengig av Gud på alle livets områder – ikke bare selve tjenesten. Effekten av dette gjør at vi har medarbeidere og misjonærer som har en svært høy motivasjon.

Økumenikk

Hvordan kommer flesteparten av medarbeiderne inn i Ungdom i Oppdrag? Dere jobber økumenisk og mangfoldig, og har som prinsipp at dere skal samarbeide på tvers av kirkesamfunn. Hvordan klarer dere å være en samlende kristen organisasjon når dere har med veldig mange kirkesamfunn å gjøre? Finnes det noen hovedlinjer i forhold til hva slags kirkesamfunn eller kristne ret-

ninger dere rekrutterer flest fra?

– Ungdom i Oppdrag er tverrkirkelig, noe som betyr at medarbeidere og misjonærer kommer fra en rekke kirkesamfunn. Selv har jeg luthersk lavkirkelig bakgrunn, etter en oppvekst i NLM og Laget. De fleste i Ungdom i Oppdrag kommer nok fra en lignende bakgrunn, luthersk og lavkirkelig – men også noen fra Den norske kirke og Frikirken. En del kommer også fra Pinsebevegelsen og fra de andre frikirkelige kirkesamfunnene. Det er få fra DELK i Ungdom i Oppdrag, uten at jeg vet hvorfor. Dette betyr ikke at teologi ikke er viktig. Teologi er svært viktig! Og vi har en tydelig teologisk egenforståelse – hvor vi skiller mellom det sentrale og det perifere i lærespørsmål. Vi kan være uenige i perifere spørsmål, men vi står sammen i sentrale spørsmål. Selv er vi tydelige konservative – med et tydelig karismatisk tilsnitt. Det oppleves som et privilegium å være mennesker fra ulike kirkelige bakgrunner, det er noe som beriker oss. Men forutsetningen er at vi står sammen om det sentrale, både i forståelsen av Guds ord og Guds hensikt med oss.

Andreas Nordli ønsker hele tiden å se fremover. For Ungdom i Oppdrag gjelder det å ha det fokuset som bevegelsen har hatt siden oppstarten på 1960-tallet, nemlig å spre evangeliet: – Vi skal snart begynne å se fremover mot år 2030 og sette oss noen mål for de neste tiårene. Vi vet ikke ennå hvordan målene vil bli, men jeg tror det vil fortsatt handle om det vi allerede gjør, nemlig å sende ut flere misjonærer, berøre flere tenåringer i Norge med evangeliet og at flere familier i Norge blir disippelgjort.

Tekst: Jostein Bendiksen

Foto: Jan Erik Solberg Johansen

Godt rustede tweens

En helt vanlig tirsdagskveld i Undrumsdal, Re i Vestfold skjer det helt uvanlige ting i «smia» til Bjerkely menighet. Der er det nemlig fullt av tweens som lager sine egne rustninger!

I Efeserbrevet (Ef 6, 13-17) leser vi at vi skal ikle oss «Guds fulle rustning», for å stå imot den ondes angrep. Disse bibelversene er utgangspunktet for aktiviteten til tweensa denne kvelden. Og selv om akkurat dette er nytt for dem, er det ikke nytt for de som kommer til gruppa *Between's Bjerkely* at det skjer mye spennende! Sammen har de blant annet kjørt ATV, vært på tur, snekret, laget seljefløyter og hatt spillkvelder.

Gode voksenforbilder

- Hjertet mitt brenner for de her, sier primus motor Odd Gjerpe når han ser utover gruppa med tweens, de som er i alderen mellom barn og ungdom. – De gir meg håp for framtiden og for den kirken jeg er så glad i. Jeg ønsker å kunne være et godt forbilde for dem, å vise at det er kristne voksne rundt dem som bryr seg og som ser dem. Så tror jeg at linken mellom litt tøffe aktivitetskvelder og gudstjenesten søndag formiddag, gjør noe med dem og deres forhold til kirken de tilhører.
- Deltakerne får være med og bestemme hvilke aktiviteter vi skal ha i gruppa. De gis ansvar både i planlegging og gjennomføring av samlingene. Målet er at de skal bli

sett og tatt på alvor, og kjenne at *Betweens* er et godt kristent fellesskap å være i, sier Odd.

Odd driver dette arbeidet sammen med makker Geir Gunnerød. – Det er godt å ikke stå alene om dette, og Geir og jeg utfyller hverandre på en super måte, sier Odd. På bildet under til venstre hjelper Geir med å utforme skjold fra en laminatplate.

Guds fulle rustning - i ord og handling

Når *Between's* lager rustning, innebærer det å sage, spikke og pusse skjold og sverd, og lage hjelm av smale skinnstrimler festet med splittbinders. Og aktiviteten er i seg selv en hel andakt, når Odd knytter den

opp mot den aktuelle bibelteksten og forklarer de unge betydningen av å ikle seg Guds rustning. Søndagsskolekonsulent i Vestfold, Irene Gundersen, var på besøk i smia og bistod tweensa med å lage hjelmer av kunstsinn.

Overnatter i hule

Nå gleder gruppa seg til huletur med overnatting en lørdag i juni! Dagen etter går de fra hulen og rett til søndagsmøte i Bjerkely med temaet «Guds fulle rustning», og de har selvsagt med de flotte rustningene som ble laget i godt samvær på Smia noen tirsdagskvelder i vinter.

Tekst og foto: Søndagsskolen

Felleskap på årets GF og Sankthansstevne

Bertil Andersson ble innsatt som ny tilsynsmann i DELK under gudstjensten søndag formiddag.

Noe for tanken og noe for hjertet, men først og fremst de troendes fellesskap. Årets Generalforsamling og Sankthansstevne ble arrangert på Gjennestad i juni. Det var andre gang GF ble arrangert i forbindelse med Sankthansstevnet, og under følger noen viktige punkter.

Fra Sankthansstevnet

Årets stevne hadde stort fokus på fellesskapet mellom generasjonene. For første gang hadde ungdommene sin egen arena med cafe-telt og camp med overnatting. Barna fikk en kjempetin tur til Holt gård på fredagen, og det ryktes at hopping i høyet, pizzabaking, ullgris og kattunger gjorde arrangementet til en kjempesuksess! Et virkelig høydepunkt var storfamiliefest på lørdagskvelden der alle var samlet med kåring av årets

DELKer (ble kåret ved Stein, Saks og Papir), bingo rundt bordene hvor det viste seg at de gamle fremdeles er eldst, en overveldende mengde godteri og et herlig skråblikk på kristenbobla av gledesspreder og bedehusmann Arne Nordbø.

Både morgenmøte og seminarer gav noe for tanken og hjertet. Et annet høydepunkt var den tradisjonelle fotballkampen mellom prester/eldste og ungdommene. Vi skal ikke gni det for mye inn, men 4-2 i favør de eldste er ikke annet enn en historisk bragd som de scorende eldste aldri, aldri vil glemme. Av andre ting som ikke blir glemt er fredagens salmekonsert, talen til ungdommene i teltet lørdagskvelden, vidunderlig sang og musikk fra flere, det fine været, de gode møtene blant folket i parken og det fine fellesskapet vi

er skapt til.

Sist, men ikke minst, ble stevnet avsluttet med innsettelse av vår nye tilsynsmann Bertil Andersson. På avslutningsmøtet var det tid for takk og hilsener til både avtroppende og påtroppende tilsynsmann.

Tusen takk til programkomiteen for god planlegging og sterk gjennomføring.

Taler fra stevnet er allerede lagt ut som lydfiler på delk.no.

Generalforsamlingen er omtalt i to andre artikler i bladet.

Tekst: Erling Rantrud

Foto: TFR

Flere bilder fra arrangementene på Gjennestad finner du under "Nyheter" på www.delk.no.

Møtesalen var fullsatt til gudstjenesten.

Prester i fjæra

Det kongelige gjestgiveri – det røde huset til venstre – bærer preg av fordums storhet, og det manglet ikke på intensitet i de faglige debatter. Foto: Boe Johannes Hermansen og Rolf Ekenes

DELK-prestene er et mangfoldig folkeferd. Det har de fleste kirkefolk hos oss for lengst merket seg. Ulike på så mange måter – og det er bra, så lenge man er ens om fundamentet. Noen er svært gode på dette, og andre på hint. Det pastorale mangfold vi har er en berikelse for våre menigheter, hva angår nådegaver og utrustning, stil og væremåte. Når vi har den ordning at våre prester tjenestegjør i hele kirkesamfunnet, og besøker de andre menighetene en gang iblant, får hele DELK glede av bredden i vårt presteskap.

Jevnlige prestemøter

Vi prester møtes jevnlig, fire–fem ganger i året, til faglige drøftinger og sosialt fellesskap. Møtene i prestekollegiet betyr mye; selv feber og andre gjenvordigheter hindrer sjelden prestene fra å dukke opp. Møtene forlegges normalt til våre menigheter på omgang.

For noen uker siden inviterte pastor Erling oss til sensommer-prestemøte i Ny Hellesund, hvor familien har sommersted. Denne praktfulle skjærgårdsidyllen ligger i Søgne ved Kristiansand. Vi var nesten fulltallige i 'gutteklubben prestegrei', som noen kaller oss, da vi ankom Ny Hellesund og tok inn i 'Det Kongelig Privilegerede Gjestgiveri av 1604', familien

Rantruds landsted. Det sies at her har selveste kong Christian 4. overnattet og sikkert både spist og drukket. Det samme gjorde vi, og noe av det fine var at akkurat den sengen vi lå i – hver enkelt, var den sengen kongen himself hadde ligget i. (Vi valgte en slik løsning for å slippe en endeløs krangel om hvem som egentlig hadde ligget kongelig.)

Knivdrap

Et over fire hundre år gammelt, lavloftet tømmerhus ute i skjærgården har sjarm så det holder. Alt knirker bare det sees på, ingen vinkler er rette, trappa til annen etasje er som å gå Besseggen, det myldrer av spøkelser etter alle knivdrapene som sikkert har funnet sted gjennom stormfulle vinterner. En krabbeknaskende mink bor i steinbrygga rett utforbi døra. Sitter du på gjestgiveriets ene avtrede med dørkroken på, kan du likevel se hvem som står i dokø utenfor – og vice versa.

Dagene var fylt av møter og drøftinger, vandretur både i fjæra og i heia, sosialt samvær og bønnefellesskap; noen utrolig velsignede dager. Matlagingen ble en kamp; alle ville være mesterkokk, og ingen merket at vi var i kvinnefri sone. De ville bare ha gått i veien. For å kunne huke av for de obligatoriske skjærgårdsgjøremål

– bading og fiske – ble førstereisgutt Håkon utpekt til å bade for oss, og Morten menneskefisker skulle stå for fiskefangsten. Etter en stund fikk han napp – i form av en campingstol. En god begynnelse for en som er mest vant med motorsag.

Ingen ville hjem

Alle lystturer har likevel en ende, om enn aldri så nyttige; pliktene kaller. Men ingen ville hjem; de mest kreative løsninger kom opp for å forlenge helgen ad absurdum. Likevel – alle er hjemkomne når dette skrives. Prestemøtene på de gamle steder etter dette vil likevel fort kunne få noe uavventelig stusslig over seg.

RE

Om Bondal fjellstue

Adressen til fjellstua er:
Bondal fjellstue, Bondal, 3697 Tuddal
Gå inn på www.delk.no/bondal for mer informasjon og nyheter om fjellstua.

Støttemedlemskap og gaver

Vi minner om støttemedlemskap som koster 300 kr i året. Det har de siste årene blitt gjort betydelige forbedringer på Bondal.

Derfor er vi veldig takknemlig for støttemedlemskap og gaver. Det betyr mye for økonomien, og gjør at vi kan holde utleieprisene på et moderat nivå.

Betaling for støttemedlemskap og eventuelle gaver kan sendes til konto nr. 2680 07 50503.

Leie Fjellstua?

Kontakt Kjell-André Bettum: kjellandre.bettum@granlyskole.no eller tlf. 954 50 814.

Kjell-André har oversikt over ledige helger og uker samt priser.

Vi oppfordrer menighetene til å benytte dette flotte og nyoppussede stedet til bibelgrupper, menighetsleire og samlinger av ulike slag.

Bondal Fjellstue er også åpen for private arrangementer. Fjellstua har stor kapasitet i forhold til utnyttelsen i dag.

Bondal fjellstue

Spørsmål, kommentarer, forslag?

Har du spørsmål, kommentarer, synspunkter eller forslag angående Bondal Fjellstue? Kontakt en av de lokale kontaktpersonene, eller send en e-post til bondalstyret@delk.no.

Lokale kontaktpersoner OSLO

Bodil H. Thorsnes (styremedlem)
Tlf. 482 72 532
bodilthorsnes@gmail.com

TELEMARK

Torbjørn Nilgard (styremedlem/sekr.)
Tlf.: 489 98 876,
tn@hybeko.no

VESTFOLD

Torild Bakke (styremedlem, Nordre Vestfold)
Tlf. 943 00 910
torild.bakke@sf-nett.no

Kjell-André Bettum (styreleder, Tønsberg)
Tlf. 954 50 814
kjellandre.bettum@granlyskole.no

Torill Askjer (kontaktperson for Horten menighet).
Tlf. 975 86 692
torill.askjer@gmail.com

VEDLIKEHOLDSLEDER
Knut Bergan
Tlf. 411 60 634
knutbergan001@gmail.com

HUSMOR

Katrine Hovden Helland
Tlf. 479 03 745
katrine@egil.net

www.delk.no/bondal

Bibeldagene i Bondal 2019

Andre uka i august var det igjen tid for bibeldager på Bondal Fjellstue. I år var 26 personer samlet fra torsdag kveld til søndag ettermiddag. Bibeldager er for alle som ønsker å få anledning til stillhet med bibellesning og bønn, bibeltimer, og godt samvær med mye sang. I år hadde vi stillhet med bibelstudie på formiddagene, og fra 11 til 12 var det bibeltime med spørsmål og samtale. På søndag feiret vi gudstjeneste med nattverd.

Temaet for leiren var "Gud til vår tjeneste – sammen innfor Guds trone" og i bibeltimene hentet Bertil Andersson fram leddene i vår gudstjenesteliturgi og viste hvordan Gud betjener oss og hva vi er med på i gudstjenesten. Vi hørte blant annet om hvilket "drama" det er å møte Herren, den hellige Gud, hvordan han reiser opp alle som bøyer seg for ham, at trosbekjennelsen er vår lovsang til den treenige Gud som skaper, frelser, gir tilgivelse for synder og evig liv, hvordan ordet er gudstjenestens julefeiring, nattverden er gudstjenestens påskefeiring, og hvordan vi velsignes og sendes ut i tjeneste.

Et par av bibeltekstene vi fikk om temaet

var fra Mark 10,45: "For heller ikke Meneskesønnen er kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepeng for mange" og fra Hebr 4,16: "La oss derfor frimodig tre fram for nådens trone, så vi kan finne barmhjertighet og finne nåde som gir hjelp i rette tid". Det var godt å få synge leirsangen hvor et av versene lyder: "I Gud Faders hender er jeg alltid rik, ingen andre steder er det slik. Han har gitt meg livet, han har kalt meg sin, og seieren han vant, er også min."

Det lød prat og sang og musikk til

langt på kveld, og vi ble servert god mat av to flinke og flittige husmødre. De fleste fikk også med seg en eller flere turer i områdene rundt fjellstua. Det er godt å få senket skuldrene og være sammen med Jesus på fjellet i noen dager – før vi drar tilbake til hver våre oppgaver og utfordringer.

Det var svært fornøyde deltagere som søndag ettermiddag reiste hjemover.

*Tekst: Arold og Berit Ludvigsen
Foto: Torill Askjer*

Ny rekord:

Vi har bikket 200 elever på Skauen kristelige skole!

Skoleåret 2019 – 20 åpnet med et brak på Skauen kristelige skole. Himmelens sluser åpnet seg og tordenen brakte løs – nesten som en salutt. Ingen tvil om at skoleåret var i gang etter sommerferien!

Rektor kunne ønske 212 elever velkommen til første skoledag. Dette er rekord – aldri har vi hatt så mange elever på Skauen. Gymsalen var stappfull av både små og store elever og noen spente foreldre som fulgte barnet sitt den aller første skoledagen. 24 forventningsfulle førsteklasinger kom til skolen med sekk på ryggen og klare til å ta fatt på 10 års skolegang. Ikke rart at det kriblet litt i magen! Vi er også heldige å ha 16 andre nye elever i ulike klasser dette året. Vi gleder oss over søkningen til skolen og ber om at hver enkelt må bli

sett og kjenne seg inkludert og ivaretatt på ny skole og få mange gode venner.

I år har vi ingen nye fjes i lærerstaben, men vi har en ny dame på kontoret. Hanna Haraldsen overtok i høst etter Kari Thorjussen som valgte å gå av med pensjon etter 32 års tjeneste. Vi gleder oss over å ha fått en blid, imøtekomende og solid etterfølger bak skranken.

Lærerne startet sitt arbeidsår med planleggingsdager uka før elevene var på plass. Tradisjonen tro var vi samlet til forbønnsgudstjeneste søndagen før skolestart. Det er godt å merke at vi har en hel menighet i ryggen. Vi er glad for alle som ber for hver enkelt av oss ansatte og alle elevene våre. Det merkes i skolehverdagen og gir trygghet for arbeidet vi driver. Vi tok samtidig farvel med skolepresten vår, Bertil, denne søn-

dagen. Han har vært til stede for både ansatte, foreldre og elever på Skauen, og han har alltid tatt seg tid til å snakke med oss, lytte til oss og være med oss i undervisningen når vi har spurt han om det. Bertil vil bli savnet på Skauen.

I andakten første skoledag sa rektor at han ønsket at Skauen kristelige skole skal være et godt sted å være og et godt sted å lære. Og det aller viktigste å lære på Skauen er å bli enda bedre kjent med Jesus. Vi takker for at vi har en skole der vi fortsatt hver dag får lov til å peke på Jesus for elevene våre. Vi går frimodig i gang med et nytt skoleår og stoler på løftet om at Guds ord aldri vender tomt tilbake.

Tekst: Bodil Moholt

Foto: David Olsen Romero

Podkast, youtube og andre internetter

Kristen forkynnelse, andakt og oppmuntring har spredd seg ut over hele det store internettet. Men hvordan kan vi finne frem i den store jungelen av nettsider, blogger, pods, instagrams, snaps og andre rariteter? Her er en liste over noen av Underveis' favoritter. Mange av disse er rettet mot den yngre voksgenerasjonen, men passer for både ungdom, så vel som godt voksne. Det er heller ikke nødvendig å kaste seg over alt, men det er spennende å være oppdagelsesreisende i podkastleland! Kanskje du som leser har noe du selv vil anbefale til andre? Send gjerne en anbefaling til Underveis, så kan det deles med flere!

I dagens episode - Podkaster

Podkast er redigerte lydprogrammer som finnes på nett. Gjennom en egen app eller direkte streaming fra nettsider kan du lytte til både taler, bibeltimer eller samtaler hvor og når det passer deg. Både biltur og plenklipping er perfekte tidspunkt for en god podkastepisode. Hodetelefoner eller høyttaler koblet til mobilen anbefales.

Noen anbefalinger:

DELKs egne prekener. På hjemmesiden til hver enkelt menighet finnes taleopptak fra de fleste møtene rundt omkring i landet. En fin måte å få forkynnelse midt i uken og bli kjent med hverandres menigheter på!

Pastoren og psykologen. For deg som

liker apologetikk. De skriver om seg selv: «Psykologen Sondre Risholm Liverød og pastoren Rune Tobiassen har har kjent hverandre en stund, vi går godt overens, men vi er uenige i mange av livets store spørsmål. (...) Målet vårt er å snakke om forholdsvis store spørsmål. Hypotesen er at meningsforskjeller ikke bare fører til konflikt og krangling, men faktisk har potensial til å ta oss dypere inn i livets mysterier.»

Thinking Fellows. Engelsk. En amerikansk podkast hvor det samtales om temaer som Luther, reformasjonen, Bibelen og trosbekjennelsen. Representanter fra podkasten har vært gjester ved Lutherske fordypningsdager i DELK, Bergen ved flere anledninger. De skriver om seg selv: «The Thinking Fellows

Ny søndagsskolesang tatt i bruk i Granly

I mange år har vi brukt «Kongebarna synger» som søndagsskolesang på Granly. Den har fungert bra, men nå har vi fått vår helt egen sang! Den er skrevet og komponert av Anders Rønningen, med god hjelp av Peter Johansen og flere barn.

Sangen ble introdusert på familiegudstjenesten 1. september, og 8. september ble den tatt i bruk for første gang. Vi må nok kikke litt opp på teksten på veggen flere ganger før vi lærer den, men den var god å synge med på og ble tatt godt imot av små og store.

F. Vers 1 (alle)
Her er vi! Unge, voksne, gamle,
sammen i Guds store kjærlighet.

Vers 2 (søndagsskolen)

Her er vi! Granly søndagsskole,
glad og fri for Jesus elsker oss.

Vers 3 (menigheten til søndagsskolen)

Gå i fred, velsignet søndagsskole!
Han er med, og tar deg på sitt fang.

Refr. (alle)

Og bare som barn kan vi ta imot Guds rike
For Jesus har sagt at det tilhører slike,
slike som dem – slike som oss
som dem – som oss.

Takk til Anders & co for ny fin søndagsskolesang!

Tekst: Tore Slettevik. Foto: TFR

is a 45 minute audio program published weekly across a host of podcasting platforms. It is hosted by Caleb Keith and Drs. Rod Rosenblatt, Scott Keith, and Adam Francisco. The Thinking Fellows shares the Gospel message by recording lay-level conversations about Christian doctrine, apologetics, and church history.»

Exploring My Strange Bible. Engelsk. En av redaktørens favoritter. Dr. Tim Mackie er professor i Hebraisk og GT i Portland, USA. Her har han samlet ti år med preken og bibeltimer hvor han går igjennom flere temaer og kapitler i Bibelen. Mackies store styrke er hans evne til å se de store linjene i Bibelen, og han viser gang på gang at selv den minste detalj i fortellinger fra GT peker

frem mot Jesus Kristus.

Table talks. Norsk. Dette er foross.no sin egen podkast hvor det samtales om søndagens tekster. DELK er godt representert i panelene, og både Toril Asp (Høgsveen retreatsenter), Kristofer Hansen-Ekenes (prest i Ryenberget kirke) og Jon Magne Sønstabø (prest i Bergen) er blant bidragsyterne. Dette er fin start på uken for alle som vil forberede seg litt før søndagens møte.

Nyhus og Dokka. Denne podkasten drives av avisen Vårt Land. De skriver om seg selv: «I Vårt Lands podkast Nyhus & Dokka snakker vi lett om tunge ting. Med gjest i studio tar vi opp spørsmål knyttet til tro, etikk, samfunn og eksistens.»

Tore og Tarjei. Avisens Dagens egen

podkast. Journalist Tore Hjalmar Sævik og redaktør Tarjei Gilje samtaler om ulike dagsaktuelle kristne tema. Med og uten gjester.

Ottosen og Generalen. En podkast fra NLM. Espen Ottosen og Øyvind Åsland, to ledere i NLM, kaster seg over temaer de brenner for og lar seg engasjere av. Denne podkasten er for deg som er opptatt av kristen tro, teologiske spørsmål og misjon.

iTroPodden. En podkast for ungdom om tro drevet av NLMs nettside iTro.no. De skriver: Magnus, Torstein og Lars-Ove inviterer deg hjem i stua for samtaler om tro og liv. Få det Pod! #fordivitrengerdet

Red.

Lutherske fordypningsdager 2019

«I sjelesorg hos Jesus»

Årets tema for Lutherske fordypningsdager (LF), i regi av FBB-Bjørgravin og DELK-Bergen, var «I sjelesorg hos Jesus». Arrangementet gikk av stabelen i DELK-kirken i Bergen fra 29. august til 1. september. Ca. 80 deltagere fra flere land fikk del i foredrag og samtaler.

LF samler mennesker som hører hjemme i ulike organisasjoner og kirkesamfunn. Forumet har som målsetting å fremme innsikt og forståelse for sentrale og livgivende sannheter i klassisk luthersk tro og bekjennelse, særlig i møte med dagsaktuell uklarhet og forvirring. LF vil gjennom sine arrangementer fokusere på fundamentale trossannheter og på forkynnelsen av Guds Ord i lov og evangelium. LF ønsker at dagene blir til oppbyggelse, frimodighet og hjelp til sjelesorg. I tillegg betyr sosialt samvær og kontakt med deltagerne mye. Slik var erfaringen også i år.

Årets talere var Jan Bygstad, prest i DELK, Knut Alfsvåg, prof. ved VID/formann i FBB og NELA, Bengt

Et utsnitt av forsamlingen under fordypningsdagene i DELK-kirken i Bergen.

Birgersson, prest i Misjonsprovinsen i Sverige, Stephen Pietch, prest og prof. ved Australia Lutheran College, og The Thinking Fellows: Rod Rosenblatt, prest og pensjonert professor, Scott Keith, professor i teologi, Adam Francisco, professor i historie og politikk – alle ved Concordia University Irvine – og Caleb Keith, stud. theol. Tilsammen var det 12 foredrag og taler og gudstjeneste søndag formiddag. Som en del av programmet gjorde i tillegg The Thinking Fellows Podcast - den best besøkte lutherske

podcasten i USA - opptak av en panelsamtale hvor Stephen Pietsch var gjest.

Foredragene/talene legges på YouTube. Ellers henvises det til LFs facebookside for mer informasjon.

Årets samling var den sjette i rekken. Neste års konferanse er berammet til 27.-30. august 2020, samme sted. Tema er "Et kristenmenneskes frihet".

Boe Johannes Hermansen
tekst og foto

Planleggingsdag om bærekraftig utvikling

Gruppene forteller hverandre hva de har arbeidet med.

Grunnskolen i Norge, både de offentlige og friskolene, forbereder seg nå på nye læreplaner, den såkalte Fagfornyelsen. I den overordnede delen er det noen tverrfaglige temaer. Ett av dem er bærekraftig utvikling.

Dette var temaet da lærerne ved DELKs skoler i Vestfold og Telemark (som snart ligger i samme fylke) før skolestart var samlet til en felles planleggingsdag i Sandefjord – på Torp konferansesenter.

Vår egen prest Erling Rantrud hadde en fin bibeltid om hva Bibelen sier om bærekraftig utvikling. Han pekte bl.a. på 1 Mos 2,15 der det står at Gud satte mennesket i Edens hage til å dyrke og passe den, og Salme 143,10; Lær meg å gjøre din vilje, for du er min Gud!

Han stilte også spørsmålet «Hvorfor tar du valgene dine? Er det for egen vinnings skyld, eller vil medmenneskene dine ha nytte av valgene dine også?»

Fra Universitetet i Sørøst-Norge (USN) deltok førsteamanuensis Biljana C. Fredriksen og stipendiat Tassy Thompson som har stor kompetanse på, og engasjement for, bærekraftig utvikling. De ga oss både faglig input og praktiske gruppeoppgaver som skulle bevisstgjøre oss på temaet.

Tore Slettvik,
tekst og foto

www.delk.no

Skoleledersamling i Oslofjorden

Rektorene ved DELKs skoler samles til møter to-tre ganger i halvåret. I begynnelsen av august har det blitt tradisjon at vi har en samling der også inspektørene er med. Da har vi gjerne en sosial aktivitet og litt god mat, i tillegg til møtesaker.

6. august var det 12 skoleledere som en litt regntung morgen møttes på brygga i Tønsberg for å ta båt ut til Østre Bolærne. Denne øya som tidligere var et kystartilleri-fort, ligger nå i Færder nasjonalpark og drives som leirsted og gjestehavn.

Etter en bagetlunsj gikk vi en runde på øya og endte opp i Tårnet, tidligere signalstasjonen, som vi hadde booket som møtelokale. Der hadde vi panoramautsikt over Oslofjorden, og det gikk helt greit å kombinere utsikten med nyttige og gode samtaler om viktige skolesaker.

Samtlige rektorer og inspektører ved DELKs skoler.

Før båten tok oss tilbake til Tønsberg, rakk vi en runde med frisbeegolf – og jammen kom sola og gjorde dagen enda bedre!

Samlingen ble avsluttet med middag på brygga i Tønsberg. Det var godt å

kjenne fellesskapet før en travel oppstart ventet på skolene.

*Tore Slettvik
tekst og foto*

**Andreas
Johansson**

Misjonssekretær
i DELK

Foto: Boe Johannes Hermansen

**Hvordan dele
evangeliet
med en jøde?**

Åpent temamøte.
Alle er hjertelig velkommen!

Borgeskogen kirke

Onsdag 13. november 2019 kl. 19.00

Åmotsbakken 4, Porsgrunn.
Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

www.delk.no

KIRKEFORUM

DELK

Kort fra hovedstyremøtet på Bjerkely 29. august 2019

- Skolerådsmedlemmer på valg er Beate V. Ekenes og Merete Lode. Begge har tatt gjenvalg.
- Budsjettet for katekismetemabok ble godkjent. Arbeidet med boken starter i høst.
- Hovedstyret og administrasjonen arbeider med oppfølging av sakene fra GF 2019.
- Forsoningsutvalget, i den form det har hatt i forbindelse med «Brevsaken», er lagt ned. Kontaktpersoner videre er Elisabeth Fehn Olsen og Tore Slettvik.
- Gruppene i Nordreisa og Sandnes som har gudstjenester i DELK-regi, vokser.
- Olaf Engestøl har flyttet til Jæren og sluttet som prest i Kristiansand 1. august, men fortsetter som prest i Dalane.
- Andreas Johansson er ansatt som misjonssekretær fra 1. august i 30 % stilling, og i 70 % som menighetsarbeider i Ryenberget menighet fra samme dato.

Venke S. Gjelstad
hovedstyresekretær

Julemesser / Misjonsmesser høsten 2019

- Horten menighet og Bjerkely menighet: lørdag 23. november
 - Granly menighet, Tønsberg: lørdag 16. november
 - Ryenberget menighet. Oslo: lørdag 23. november
 - Telemark menighet: lørdag 23. november
- Se kalenderne for den enkelte menighet.

Døpte

- Nora Ram, Bergen	26.02.2019	28.04.2019	Bergen
- Jenny Haukalid, Nesttun	12.04.2019	14.05.2019	Bergen
- Ludvik Minnesjord, Oslo	20.03.2019	09.06.2019	Ryenberget
- Lovisa Brekkå, Andebu	27.05.2019	11.08.2019	Bjerkely
- Thomine Asp Gjervoldstad, Skedsmokorset	09.03.2019	04.08.2019	Ryenberget
- Ivy Van Haselen, Oslo	03.05.2016	04.08.2019	Ryenberget
- Nova Van Haselen, Oslo	30.06.2012	04.08.2019	Ryenberget
- Helene Maristad, Skien	27.05.2004	05.05.2019	Telemark
- Emiil Semb, Skien	02.06.2019	04.08.2019	Telemark
- Bianca Berland, Stavanger	28.02.2019	09.06.2019	Dalane
- Mika Steinnes, Finnøy	06.04.2019	09.06.2019	Dalane

Andre innmeldte: 8**Viede**

Diana Melissa Perez-Fernandez, Oslo og Markus Foldøy, Nedenes ble viet i Engene Kirke 08.06.19.

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Døde

- Kjell Birger Abrahamsen, Undrumsdal	18.05.1941	03.05.2019	Bjerkely
- Kjell Johan Smørdal, Revetal	31.10.1939	24.05.2019	Bjerkely
- Ragnar Bruserud, Horten	04.10.1943	26.05.2019	Bjerkely
- Aagot Thuen, Fyllingsdalen	20.05.1922	05.06.2019	Bergen
- Astrid Helene Gunnerød, Revetal	27.12.1919	15.06.2019	Bjerkely
- Arne Skutlaberg, Norheimsund	02.11.1934	11.07.2019	Bergen
- Sigrid Skutlaberg, Norheimsund	27.08.1932	14.07.2019	Bergen
- Gerd Lillian Fevang Hansen, Tønsberg	18.11.1932	14.07.2019	Granly
- Bjarne Rud, Nøtterøy	14.11.1930	19.07.2019	Granly
- Kristian T. Fon, Tønsberg	09.03.1935	07.08.2019	Granly
- Berit Semb, Skien	15.04.1925	16.08.2019	Telemark

Antall utmeldte: 11**Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK)**

DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme

DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på lokalmenigheter i Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland og Østfold.

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM.
E-post sendes via andreas.johansson@delk.no

Gaver til DELK**– med eller uten skattefradrag – kontonummer**

Gaver til DELKs arbeid kan man gi med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved to betalingsmåter:

1. Avtalegiro for hvert formål
 - a. Avtalegiro/ Avtale Straks –via DELKs nettsider: delk.no/ gaver registreres ferdig på nettsidene.
 - b. Avtalegirokupong (i kirkene eller fra DELKs kontor) fylles ut og sendes DELKs kontor

Endring av gavebeløp ved avtalegiro: opprett ny, slett den gamle, se info på www.delk.no/gaver

2. Enkeltgaver med KID-nr. for hvert formål

KID-nr. kan du få ved å ta kontakt med Venke S. Gjelstad, e-post: vsg@delk.no, telefon: 33 35 93 53

Bankkonto for gaver

- med skattefradrag (se over): 3000 24 91210
- uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaveformål via DELKs hovedkontor med i skattefradragsordningen: Prestetjenesten, DELKs misjonsarbeid, Bjerkely kirke- og skolebygg, Bergen menighet bygg, Østfold menighet, Håkonsund kirke, Granly kirke - orgel, Telemark kirkebygg.

Menighetsbidrag til disse menighetene: Telemark, Ryenberget, Granly, Bjerkely, Horten og Kristiansand.

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte. Noen sentrale kontor er:

- Kirkebladet Underveis: 3000 27 13949
- Bondal Fjellstue: 2680 0750503
- Bergen menighet: 3000 2300512
- Bjerkely menighet: 3000 3753553
- Dalane menighet: 3270 6709796
- Granly menighet: 2400 2380478
- Horten menighet: 2801 4683994
- Kristiansand menighet: 3000 3398095
- Moe menighet: 3000 2420259
- Nore menighet: 2351 7209147
- Ryenberget menighet: 6011 05 64719
- Sotra menighet: 3470 66 20984
- Telemark menighet: 2801 3196763
- Østfold menighet: 3000 26 70832

For flere gaveformål i DELK og kirkesamfunnets menigheter se nettsiden www.delk.no/gaver/

DELKs menigheter, kirker, skoler, kontaktpersoner og adresser

Mer kontaktinformasjon finnes på www.delk.no, gå derfra til den enkelte menighets nettside.
Oppgitte adresser er besøksadresser, for postadresser se nettsider eller annen informasjon.

DELKs HOVEDKONTOR

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 454 82 230
E-post: bertil.andersson@delk.no

MENIGHETER, KIRKER, PRESTER OG ELDSTE

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 932 64 642
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 970 87 699
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Henning A. Alsaker, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 932 64 642
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Re, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Ole Døvik, eldste
Kåre Solberg, eldste
Harald Lie, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon 902 04 138
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jan Hetland, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no

Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Leif Skåra, eldste, kontaktperson
Telefon 957 87 680
E-post: leif@skaara.net
Arne Fedeler, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 917 37 207
E-post: morten.askjer@delk.no
Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 906 28 073
E-post: khe@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 922 93 106,
E-post: hakonvs@hotmail.com
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 916 42 047
E-post: erling.rantrud@delk.no
Hans Åge Guren, eldste

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no
Gudstjenester og møter er på
Skauen Kristelige skole
Fred Arve Fahre, eldste, kontaktperson
Telefon: 414 74 218
E-post: fredarve@hotmail.com
Rune Høvås, eldste
Magnus Minnesjord, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 959 62 654
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjell Magne Baksaas, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 996 12 822
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

GRUNNSKOLER

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Re: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole

Klippeveien 1, Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

Husk å melde
adresse-
forandring

O store Gud

O store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord,
ser universet med de mange baner
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord,
da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud!
Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud!

T: V.1: Carl Boberg 1886. O: Knut J. Andersen 1956
M: Svensk folketone. Nr. 563 i DELKs salmebok.

